Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 177 (5851) | 3 жніўня 1937 г., аўторак | ЦАНА 10 КАП.

СЕННЯ У НУМАРЫ:

Пастанова Совета Народных Камісараў БССР.

АРТЫКУЛЫ:

Перадавы — Ганебнае адставанне прамысловасці БССР.

Н. Рубін і Я. Сераброў — Аб падрыўной дзейнасці фашысцкіх разведак у СССР і задачах барацьбы з ёй — 2 стар.

Д. Балакіраў — Прыхвасні ворага — 2 стар.

Леках — Шкоднікі ў Менхарчгандлі — 2 стар.

М. Астапенка — Справы круглянскай партыйнай арганізацыі — 3 стар.

Зальцман — Ліквідаваць шкодніцтва ў дашкольным выхаванні — 3 стар.

ЗА РУБЯЖОМ:

Бандыцкі налёт японцаў і рускіх белагвардзейцаў на совецкае консульства ў Цяньцзіне.

Ваенныя дзеянні ў Паўночным Кітаі.

У Бэйпіне гарадскія вароты заняты японскімі войскамі.

На франтах у Іспаніі.

Ганебнае адставанне прамысловасці БССР

Прамысловасць Беларусі не выконвае дзяржаўнай праграмы. За шэсць месяцаў недадана краіне прадукцыі больш чым на 40 млн. рублёў. Запазычанасць прадаўжае расці і ў ліпені: месячны план за дзве дэкады выканан толькі на 58,8 проц.

Між тым, у наяўнасці ўсе абсалютна ўмовы для выканання і перавыканання плана: перадавая тэхніка, вялікі вопыт і выдатная армія стаханаўцаў і ўдарнікаў.

У чым-жа прычына ганебнага адставання?

Асноўная прычына заключаецца ў бясклопатнасці кіраўнікоў, у страце ўсякага пачуцця адказнасці за выкананне дзяржаўных заданняў.

Польскія шпіёны, шкоднікі і дыверсанты яшчэ беспакарана арудуюць у розных галінах нашай прамысловасці, карыстаючыся палітычнай блізарукасцю і ратазействам, а часам і прамым апякунствам некаторых кіраўнікоў.

Асабліва вольна сябе адчуваюць ворагі ў сістэме Наркомлеса Беларусі. Недарма прамысловасць гэтага наркамата ў 1937 годзе недадала краіне больш чым на 17 млн. рублёў прадукцыі (у тым ліку і лесаматэрыялаў). «Звязда» не раз сігналізавала аб варожай дзейнасці на прадпрыемствах і ў трэстах гэтага наркамата, аб вялікай засмечанасці апарата класава-варожымі элементамі. Але нарком тав. Рыжыкаў праяўляе падазроную марудласць у расчыстцы контррэволюцыйных гнёзд. Уся практыка Лесбела, напрыклад, бясспрэчна паказвае, што ў гэтым трэсце, якім кіруе Рэсін, асабліва многа шкоднікаў, што яны там літаральна на вачах за ўсіх твораць контррэволюцыйныя справы. Аднак тав. Рыжыкаў з выключнай раўнадушнасцю адносіцца да дзеянняў агалцелай банды шкоднікаў.

Надзвычайна марудна ліквідуе вынікі шкодніцтва і Наркамат лёгкай прамысловасці. Між тым, тут шкоднікі асабліва старанна працуюць над тым, каб сарваць выпуск прадметаў шырокага спажывання для працоўных нашай краіны. Прамысловасць Наркамлегпрома недадала за першую палову 1937 года масавай прадукцыі больш чым на 3 мільёны рублёў. Не гледзячы на гэта тав. Геаргадзе пакуль што прадаўжае весці пустыя размовы і абмяжоўвацца рассылкай цыркуляраў аб неабходнасці ліквідацыі шкодніцтва замест таго, каб канкрэтна кіраваць ліквідацыяй вынікаў шкодніцтва, зрабіць наркамат баявым, аператыўным штабам вытворчасці.

Буйнейшыя прадпрыемствы лёгкай прамысловасці нашай рэспублікі: менская абутковая фабрыка імя Кагановіча, віцебская швейная фабрыка «Сцяг індустрыялізацыі», сістэматычна не выконваюць плана, выпускаюць горы бракаванай прадукцыі. Шкоднікі з трацкісцка-бухарынскай банды прыклалі тут сваю руку. Аднак наркамата гэта не трывожыць.

«Звязда» яшчэ 6 ліпеня пісала аб шкодніцтве ў сістэме Шклотрэста, якім кіраваў Кандрашук. Рад фактаў аб гэтым наркамат ведаў і раней, але чамусьці маўчаў, не бачыў у іх шкодніцтва. Нават пасля выступлення «Звязды» патрабаваўся тав. Геаргадзе цэлы месяц, каб нарэшце прыняць рашэнне па гэтаму пытанню.

Ці так змагаюцца большэвікі са шкодніцтвам, таварыш Геаргадзе?

На цагельных заводах Наркаммясцпрома шкоднікі выводзяць са строю абсталяванне, робяць усё, каб пазбавіць нашы будоўлі цэглы. Арудуюць шкоднікі і на метала- і торфазаводах. Аднак не адчуваецца, каб тав. Балцін рашуча і па-баявому ўзяўся за выяўленне і ліквідацыю шкодніцкіх гнёзд.

На радзе прадпрыемстваў мясцовай прамысловасці гаспадарнікі ігнаруюць голас мас, не ствараюць нармальных умоў для работы рабочых. Бюракратычныя адносіны адміністрацыі завода імя Варашылава (дырэктар Лісоўскі) да правільных і законных патрабаванняў рабочых прывялі да вялікай цякучасці. Аднак гэты сур'ёзны сігнал не паслужыў урокам для наркамата, і да гэтага часу ім нічога не зроблена, каб ліквідаваць такія-ж з'явы на іншых прадпрыемствах Наркаммясцпрома.

Пад бокам у Наркамхарчпрома—на фабрыцы «Комунарка» творацца абураючыя агіднасці: выпускаецца на рынак брак, фабрыка церпіць велізарныя страты, актыўна дзейнічае шкодніцкая рука. «Звязда» пісала аб дзейнасці ворагаў народу ў сістэме Белжмо, у трэсце Белдзяржспірт, але тав. Ракін фактычна яшчэ нічога не зрабіў, каб ачысціцца ад ворагаў.

Замест таго, каб па-большэвіцку ўзяцца за разгром банды японa-германскіх і польскіх шпіёнаў, шкоднікаў і дыверсантаў, якія замаскіравана дзейнічаюць у прамысловасці, многія кіраўнікі наркаматаў усё яшчэ сядзяць у балоце палітычнай бясклопатнасці і разгубленасці.

Невыкананне плана па сабекошту прадукцыі па большасці наркаматаў сведчыць аб бясклопатнасці кіраўнікоў наркаматаў у адносінах да фінансавай гаспадаркі прадпрыемстваў. Толькі за першы квартал 1937 года прамысловасць страціла 7 мільёнаў рублёў ад падаражання сабекошту прадукцыі супроць плана. Хіба гэта не з'яўляецца выражэннем панскіх адносін да дзяржаўных сродкаў?

Ворагі народу—трацкісцка-правыя агенты японa-германскага і польскага фашызма адным з метадаў барацьбы супроць рабочага класа выбралі падрыў стаханаўскага руху.

Многія нашы гаспадарчыя і партыйныя кіраўнікі замест таго, каб выкрыць гэты каварны метад шкодніцтва, ліквідаваць шкоднікаў, адвярнуліся ад стаханаўцаў. Яны забыліся на ўказанні таварыша Сталіна, што стаханаўцы адчуваюць патрэбу ў агараджэнні іх ад шкоднікаў, у пастаяннай дапамозе. Той гаспадарнік, які не прыслухоўваецца да патрабаванняў стаханаўцаў, які не стварае ўмоў для пераходу на стаханаўскія метады работы ўсім рабочым, той, па сутнасці, дапамагае ворагам.

Трэба нашым наркаматам больш рашуча высоўваць вырасшыя, адданыя партыі і совецкай уладзе маладыя кадры. Высоўванне новых людзей, маладых кадраў, і палітычнае выхаванне іх—важнейшая ўмова далейшага ўздыму работы прамысловасці.

Пара ліквідаваць ганебнае адставанне прамысловасці БССР! Усе ўмовы для гэтага ёсць. Трэба толькі па-большэвіцку ўзяцца за выкананне ўказанняў таварыша Сталіна і пастаноў лютаўска-сакавіцкага Пленума ЦК ВКП(б),—выкарчаваць да канца ўсіх японa-германскіх і польскіх шпіёнаў, дыверсантаў і шкоднікаў.

Бандыцкі налёт японцаў і рускіх белагвардзейцаў на совецкае консульства ў Цяньцзіне

ШАНХАЙ (буйны горад Кітая), 2 жніўня. (БЕЛТА). 30 ліпеня трэці асобы раён горада Цяньцзіня, дзе змяшчаецца совецкае консульства, быў акупіраван японскімі войскамі. У гэты час кітайская паліцыя пакінула ўказаны раён, і памяшканне совецкага консульства асталося без аховы. Скарыстаўшы гэтыя акалічнасці, рускія белагвардзейцы—агенты японскай разведкі Пастухін, Осіпаў, Карнаух, Шатухін, Оўчынікаў і іншыя з ухвалення афіцэра штаба японскіх войск у Паўночным Кітаі маёра Такі пачалі фарміраваць бандыцкі атрад для налёту на совецкае консульства і для забойства яго супрацоўнікаў.

Учора, 1 жніўня, у 9 гадзін вечара белагвардзейцы—агенты японскай разведкі, а таксама японцы, апранутыя ў цывільнае, узброеныя маўзерамі, ружжамі, бомбамі і ручнымі кулямётамі, уварваліся ў памяшканне совецкага консульства. Бандыты ўзламалі дзверы і пачалі вывозіць маёмасць консульства на грузавіках. Вельмі характэрна, што недалёка ад совецкага консульства, у былым участку кітайскай паліцыі раскватаравана японская вайсковая часць, якая ў сучасны момант нікога не прапускае міма гэтага пункту. Тым не менш грузавікі з маёмасцю, якая належыць совецкаму консульству, былі прапушчаны ў напрамку да японскай канцэсіі.

Совецкі консул у Цяньцзіне тав. Смірноў звярнуўся да японскага генеральнага консула Хорыуцы, аднак не быў ім прынят. Да налёту тав. Смірноў паведаміў японскага консула Кісі аб бандыцкім налёце, які падрыхтоўваўся, і прасіў яго прыняць тэрміновыя меры для прадухілення гэтага злачыннага акту. У адказ на просьбу тав. Смірнова Кісі заявіў, што яго інфармавалі аб небяспецы, пагражаючай совецкаму консульству, у часе пасяджэння консульскага корпуса 31 ліпеня, аднак, ён не мажа нічога прадпрыняць з-за перарыву тэлефоннай сувязі. У часе гутаркі т. Смірнова з Кісі пачаўся налёт на совецкае консульства.

Па просьбе совецкага консула, у сувязі з налётам на консульства была склікана нарада консульскага корпуса горада Цяньцзіня. Японскі консул на гэтай нарадзе не прысутнічаў. Па маючыхся вестках, белабандыты прадаўжаюць беспакаранае разграбленне маёмасці консульства.

ПАВЕДАМЛЕННЕ ТАСС

Па атрыманых ТАСС вестках, неадкладна па атрыманні ў Маскве паведамленняў аб зробленым 1 жніўня г. г. белагвардзейскімі бандытамі, пры садзейнасці некаторых прадстаўнікоў японскіх улад, узброеным налёце на совецкае консульства ў Цяньцзіне і разграбленні яго маёмасці, совецкім урадам дадзена даручэнне паверанаму ў справах у Токіо заявіць па гэтаму повадзу рашучы пратэст японскаму міністру замежных спраў. Паколькі ў момант налёту ўлада ў Цяньцзіне знаходзілася фактычна ў руках японскага камандавання, совецкі ўрад лічыць японскі ўрад адказным за гэты налёт і патрабуе задаволення. У прыватнасці, совецкі ўрад чакае неадкладнага арышту і прыкладнага пакарання вінаўных тым больш, што прозвішчы некаторых з іх вядомы і паведамлены японскаму ўраду. Совецкі ўрад патрабуе прыняцця мер да звароту забранай маёмасці консульства і да пакрыцця зробленых ад налёту страт. У заключэнне совецкі ўрад настойвае на неадкладным прыняцці эфектыўных мер аховы консульства.

27 ліпеня на пасяджэнні Прэзідыума Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР адбылося ўручэнне ордэнаў Саюза ССР узнагароджаным. НА ЗДЫМКУ: старшыня ЦВК Саюза ССР тав. М. І. Калінін уручае ордэн Леніна Камісару Дзяржаўнай Безапаснасці І ранга тав. Л. М. Закоўскаму.

Фото Ф. Кіслова (СФ).

У ТУРАЎСКІМ РАЕНЕ БЯСКЛОПАТНА АДНОСЯЦЦА ДА СУПРОЦЬПАЖАРНАЙ АХОВЫ УРАДЖАЮ

НЕ БАЧАЦЬ ШКОДНІЦТВА

У калгасе «Сталінец», Пытэянскага сельсовета (Смілавіцкі раён), уборка багатага ўраджаю праходзіць зусім дрэнна. Тры жняяркі працуюць без зернаўлавіцеляў, ад чаго вялікія страты, асабліва зараз, калі хлеб пачаў асыпацца.

Праўленне сельгасарцелі не мабілізавала калгаснікаў на хутчэйшую ўборку. Дагэтуль не падрыхтаваны гумны, павеці і свірны. Адзін свіран ужо трэці год стаіць ненакрытым.

Конскае пагалоўе ў вельмі дрэнным стане.

Старшыня калгаса Салаўёў А. замест наладжання работы, па сутнасці, зрывае яе. Ён разбазарвае сенажаць, аддаючы калгаснікам касіць яе напалову.

Аднак, раённыя арганізацыі не бачаць гэтага, не выкрываюць шкодніцтва.

А. ШЭЛЕГ.

ЗАХАВАЦЬ ХЛЕБ АД АГНЮ

Соўнарком БССР у пастанове ад 23 ліпеня г. г. указаў усім райвыканкомам, сельсоветам, старшыням калгасаў, дырэктарам соўгасаў і ўсім працоўным Совецкай Беларусі на тое, як патрэбна ахоўваць ураджай соцыялістычных палёў. У гэтай пастанове ясна сказана, што трэба рабіць кожнаму кіраўніку соцыялістычнай сельскай гаспадаркі, кіраўніку нізавых органаў совецкай улады, каб прадухіліць страты ўраджаю ад гнусных прадзелак ворагаў народу, трацкісцка-бухарынскіх шпіёнаў і здраднікаў усіх масцей, якія скарыстоўваюць у сваёй дзікай звярынай злосці да калгаснага сялянства агонь — падпал.

Барацьба за 7—8 сталінскіх мільярдаў пудоў хлеба—ёсць барацьба з ратазействам, расхлябанасцю, ідыёцкай хваробай — бясклопатнасцю, якая яшчэ ёсць у некаторай часткі нашых кіраўнікоў нежадаючых асвоіць асноўны закон большэвізма — пільнасць у барацьбе за ахову соцыялістычнай свяшчэннай уласнасці таксама і ад агню.

Як можна характарызаваць пажар, які адбыўся днямі ў вёсцы Пагост, Азяранскага сельсовета, Тураўскага раёна, дзе згарэла пры малацьбе каля 30 тон абмалочанага і неабмалочанага хлеба і некалькі сельскагаспадарчых машын.

Злачынная бясклопатнасць—вось што з'яўляецца віной гэтага пажару. Каму не зразумела, што рухавік, устаноўлены за 10 метраў ад саломы, адной іскрой можа зрабіць пажар. Але як можна дапусціць парушэнне асноўнага патрабавання да працуючага рухавіка, не абсталяваўшы яго іскраўлавіцелем.

З дня на дзень у любой раённай газеце можна сустрэць некалькі заметак, якія сведчаць аб злачынных, халатных адносінах у справе пажарнай бяспекі.

Вось прыклад недапушчальных адносін кіруючага работніка. Старшыня Ушацкага РВК тав. Лучына загадаў выкапаць бочкі, якія ўстаноўлены для вады ў мэтах супроцьпажарнай аховы раду найбольш небяспечных месц раённага цэнтра. У адказ на пярэчанне інспектара пажарнай аховы, Лучына, не лічачы магчымым уступаць у размовы з «маленькім» работнікам, аблаяў яго самымі непрыстойнымі словамі. А бочкі-ж гэтыя ў вядомай ступені—гарантыя таго, што пачынаючыйся пажар можна хутчэй патушыць. Дзе-ж пільнасць, дзе максімальная насцярожанасць у барацьбе за захаванне соцыялістычнай уласнасці?

Можна прывесці яшчэ рад падобных прыкладаў. Днямі ў газеце «Звязда» пісалася ўжо аб бясклопатнасці дырэктара Рагачоўскай МТС тав. Кудзян. Аб пажарнай ахове Кудзян наогул не хоча думаць. У МТС няма ні бочак з вадой, ні добраахвотнай пажарнай дружыны, не выкананы самыя элементарныя патрабаванні пажарнай бяспекі.

А гэта, па сутнасці справы, толькі лье ваду на млын класавага ворага. Варта толькі стаць на шлях бясклопатнасці як гэтым неадкладна пачынаюць карыстацца ворагі народу усіх масцей, абы толькі прынесці шкоду нашаму народу і справе партыі Леніна—Сталіна.

Пытанне супроцьпажарнай бяспекі і забеспячэнне ўборкі ўраджаю без страт ад пажараў востра пастаўлена ў пастанове СНК БССР ад 23 ліпеня 1937 г. Пастанова СНК патрабуе у найхутчэйшы тэрмін забяспечыць усе камбайны, малатарні, такі, месцы сціртавання хлеба неабходнымі супроцьпажарнымі сродкамі, бочкамі з вадой, рыдлёўкамі, скрынкамі з пяском, вёдрамі і т. д., а таксама забяспечыць кожны камбайн, лакамабіль іскраўлавіцелем. Усе месцы абмалоту абараць паласой шырынёй не менш 5 метраў.

У пастанове рашуча сказана аб барацьбе з бясклопатнасцю, якая прыводзіць да пажараў — курэннем на таку, пры малацьбе, асабліва часта старэйшых, якія думаюць, што ад іх агню не будзе пажару, і т. д.

Абавязак кожнага кіраўніка партыйных і совецкіх арганізацый, старшынь сельсоветаў і калгасаў, дырэктароў соўгасаў гэту пастанову давесці да кожнага працоўнага, каб сапраўды па-большэвіцку змагацца за наладжванне супроцьпажарнай аховы ўраджаю.

НІК.

ЗБЕРАГЧЫ ЎРАДЖАЙ АД ДАЖДЖОЎ

Як і ўсе раёны БССР, Клічаўскі раён атрымаў вялікую дапамогу ад дзяржавы. Адно толькі зніжэнне хлебапаставак па раёну ў параўнанні з мінулым годам (апрача зніжэння натураплаты, спісання запазычанасці) складае 6.000 цэнтнераў. Клопаты таварыша Сталіна аб беларускім народзе выклікалі вытворчы ўздым сярод калгаснікаў. Але кіраўніцтва Клічаўскага раёна і сельсоветаў не здолелі ўзначаліць вытворчы ўздым калгаснікаў, каб пакончыць са стратамі, якія з года на год б'юць па інтарэсах дзяржавы і па працадню калгасніка.

Страты паранейшаму астаюцца вялікімі. У калгасе «Іскра», Кабылянскага сельсовета, з 160 гектараў зжатага збожжа на 28 ліпеня звезена з поля толькі 20 гектараў. На полі збожжа прарасло. Бабкі рассыпаліся, некаторыя снапы пачалі гніць. Да звозкі ў калгасе не падрыхтаваны цялегі, няма вяровак. Аб гэтых злачынных фактах, як аб нейкай дробязі, спакойна апавядаюць старшыня калгаса Якімавец і старшыня сельсовета Букаты. Такое-ж становішча і ў калгасах «Чырвоны лістапад» і імя Блюхера, таго-ж сельсовета, імя Леніна, Бацэвіцкага сельсовета і ў радзе іншых калгасаў раёна.

У раёне дапушчан вялікі разрыў паміж жнівом і звозкай хлябоў. Па вестках райземаддзела, на 25 ліпеня было зжата 8.890 гектараў, што складае палову плошчы азімых і ранніх яравых, але звезена толькі каля адной трэці зжатага хлеба. За апошнія дні часта праходзячыя дажджы ствараюць пагрозу масавага псавання хлябоў.

Як вынік — у калгасах раёна вельмі марудна ідзе абмалот хлябоў. Нясяцкая МТС (дырэктар Шохан) дрэнна падрыхтавала малатарні, яны працуюць з вялікімі перабоямі. У калгасе «Комінтэрн», Нясяцкага сельсовета, за два дні на малатарні МК-1100 намалацілі толькі 2 тоны збожжа. Некаторыя малатарні з прычыны дрэннага рамонту зусім не прыступілі да работы, а хоць і малоцяць, то нядобраякасна. У калгасе «Наша праца», Клічаўскага сельсовета, пасля такой малацьбы астаецца ў саломе каля 15 проц. хлеба. У калгасе «Кастрычнік», Кабылянскага сельсовета, за 8 дзён малацьбы намалочана толькі 15 тон хлеба. 5 дзён малатарня тут зусім не працавала. На гэту малатарню дырэкцыя МТС паставіла машыністам нейкага Барысенка, якога ў мінулым годзе сама МТС пазбавіла праў машыніста.

Фактаў прастойвання малатарань можна прывесці вельмі многа. Рамонтам малатарань кіраваў нейкі Сахоцкі. Некалькі месяцаў таму назад ён быў прыслан у МТС Наркамземам БССР у якасці механіка па сельгасмашынах. Як высвятляецца, гэты «механік» быў ужо судзім за шкодніцтва.

Калі да гэтага дадаць, што з 120 конных малатарань, якія ёсць у калгасах раёна, палова не адрамантавана, то стане зразумелым, чаму так марудна ідзе ў раёне абмалот хлябоў.

І. ШЛЯФЕР,
А. АТРАШКОЎ.

НЕ СПАЛУЧАЮЦЬ УБОРКУ ЗЕРНАВЫХ З ЦЕРАБЛЕННЕМ ІЛЬНУ

У многіх калгасах Лёзнянскага раёна існуе вялікі разрыў паміж жнівом, звозкай з поля, абмалотам і здачай хлеба дзяржаве. У калгасах Кабыльніцкага сельсовета зжата больш поўтысячы гектараў жыта, але да абмалоту і здачы збожжа дзяржаве тут не прыступілі. Падобнае-ж становішча і ў калгасах Унаўскага сельсовета.

Пры ўборцы дапускаюцца вялікія страты. У сельгасарцелі «Комунар» зжатае жыта з плошчы ў 40 гектараў стаіць на полі больш пяці дзён, чатыры жняяркі працуюць тут без зернаўлавіцеляў, падграбанне каласоў не арганізавана. У калгасе «Авангард» на кожным квадратным метры зжатага збожжа астаецца па 20—25 каласоў.

Ахова ўраджаю ў радзе калгасаў не арганізавана. У сельгасарцелі «Пражэктар» былы кулак Арлоў абстрыг каласы з трох гектараў жыта. Злоўлена за стрыжкай каласоў нейкая Зязюля з арцелі «Працоўны сцяг».

У многіх калгасах не ўмеюць спалучаць уборку зернавых з цераблением ільну. У калгасе «Чырвоная Ласасіна» 20 гектараў ільну перастойвае на корані, трацячы сваю якасць. На цярэбленні тут працуюць толькі дзве калгасніцы. Падобнае-ж становішча з ільном і ў калгасе «Спартак».

Райземаддзел і дырэкцыя МТС не ўлічылі ўрокаў мінулага года, калі па раёну быў ганебна сарван дзяржаўны план ільнанарыхтовак, і паранейшаму дрэнна кіруюць ільнаўборачнымі работамі ў калгасах. (БЕЛТА).

ПАСТАНОВА СОВЕТА НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БССР

У выкананне пастановы ЦВК БССР аб адмене шкодніцкай пастановы СНК БССР ад 9 лютага 1937 г. за № 325, Совет Народных Камісараў БССР **пастанаўляе:**

1. Аднавіць 580 камплектаў і класаў у пачатковых і няпоўных сярэдніх школах, зняты шкодніцкай пастановай СНК БССР ад 9 лютага 1937 года за № 325 па ініцыятыве і прапанове зыкрытых прамых агентаў нацыянал-фашыстаў, дыверсантаў аднай з замежных фашысцкіх дзяржаў, накіраванай супроць інтарэсаў беларускага народу.

2. Знятыя камплекты і класы аднавіць у наступных раёнах.

Раён	Камплектаў у першапачатковай школе	Класаў у няпоўных сярэдніх школах
1. Аршанскі	14	2
2. Асіповіцкі	9	2
3. Бабруйскі	17	1
4. Барысаўскі	18	1
5. Бешанковіцкі	11	1
6. Брагінскі	2	—
7. Быхаўскі	9	2
8. Бялыніцкі	3	—
9. Багушэўскі	3	—
10. Бярэзінскі	10	—
11. Веткаўскі	3	1
12. Віцебскі	9	—
13. Гарадоцкі	6	1
14. Глускі	4	—
15. Гомельскі	2	1
16. Горацкі	8	—
17. Дзяржынскі	6	—
18. Добрушскі	4	1
19. Дрыбінскі	4	—
20. Дубровенскі	3	2
21. Жлобінскі	4	1
22. Журавіцкі	12	—
23. Заслаўскі	4	—
24. Камарынскі	1	—
25. Кармянскі	9	—
26. Касцюковіцкі	3	1
27. Кіраўскі	6	1
28. Клімавіцкі	6	2
29. Клічаўскі	10	1
30. Крычаўскі	2	2
31. Круглянскі	5	—
32. Крупскі	3	1
33. Лагойскі	6	—
34. Лёзнянскі	3	2
35. Лоеўскі	5	—
36. Магілеў	18	1
37. Менскі раён	1	1
38. Менск-горад	4	1
39. Мехаўскі	2	—
40. Мсціслаўскі	4	1
41. Парыцкі	2	—
42. Плешчаніцкі	11	1
43. Прапойскі	3	—
44. Пухавіцкі	9	1
45. Рагачоўскі	10	—
46. Смілавіцкі	10	—
47. Рэчыцкі	14	2
48. Свяцілавіцкі	3	2
49. Сенненскі	3	—
50. Сіроцінскі	1	2
51. Смалявіцкі	8	—
52. Ст.-Дарожскі	5	1
53. Суражскі	9	2
54. Талачынскі	5	1
55. Церахоўскі	2	1
56. Узденскі	6	—
57. Халопеніцкі	3	—
58. Хойніцкі	5	1
59. Хоцімскі	1	—
60. Чавускі	6	—
61. Чачэрскі	3	2
62. Чырвонапольскі	3	1
63. Чэрвеньскі	9	—
64. Шклоўскі	4	1
65. Мазырскі	10	—
66. Даманавіцкі	3	—
67. Ельскі	7	—
68. Жыткавіцкі	7	—
69. Капаткевіцкі	7	1
70. Лельчыцкі	8	—
71. Нараўлянскі	3	2
72. Петрыкаўскі	12	—
73. Тураўскі	3	1
74. Слуцкі	9	1
75. Грэскі	3	—
76. Капыльскі	10	1
77. Любаньскі	4	—
78. Старобінскі	10	1
79. Чырвонаслабодскі	2	1
80. Лепельскі	5	—
81. Бягомльскі	3	1
82. Ушацкі	3	—
83. Чашніцкі	11	—
84. Полацкі	8	1
85. Асвейскі	1	—
86. Ветрынскі	5	—
87. Расонскі	—	1

3. Прапанаваць НК Фінансаў БССР неадкладна аднавіць поўнасцю фінансаванне гэтых камплектаў і класаў.

Старшыня Совета Народных Камісараў БССР Д. ВАЛКОВІЧ.
Кіраўнік спраў Совета Народных Камісараў БССР І. КОНІКАЎ.

г. Менск, 2 жніўня 1937 г.

ПРЫХВАСНІ ВОРАГА

У Рагачоўскім раёне доўгі час працавалі прыхільнікі банды польскіх шпіёнаў, дыверсантаў, якія не мала нашкодзілі беларускаму народу.

Старшынёю райвыканкома тут працаваў стаўленік шпіёнаў Мацко, які праводзіў кулацкую палітыку ў раёне, накіраваную на зрыў калектывізацыі, насаджэнне прышчэпаўскіх хутароў. Пасля таго, як гэты вораг быў выкрыт партыяй, з мэтай ратавання «свайго чалавека», шкоднікі з Соўнаркома накіравалі яго на работу старшынёю Дубровенскага райвыканкома.

Замест Мацко быў прыслан на пасаду старшыні Рагачоўскага РВК Зялёнка. Па прамому ўказанню Зялёнкі, у мэтах выклікаць незадаваленне сярод калгаснікаў і аднаасобнікаў прыстасоўваліся масавыя незаконныя штрафаванні, забранне маемасці, пазбаўленне зямлі аднаасобнікаў. За няздачу 3 кілаграмаў ільну штрафавалі на 900 рублёў.

Хто-ж такі Зялёнка? Зялёнка сам з Польшчы. У 1917—18 гадах быў членам земскай управы. Ашуканчым шляхам пралез у партыю, і ўжо ў 1921 годзе выключаўся з партыі за антысемітызм. Сам ён паходзіць з кулацкай эксплаататарскай сям'і, якая і зараз жыве ў Польшчы.

Брат Зялёнкі, перайшоўшы польскую граніцу ў 1924 годзе, прабраўся ў рады Чырвонай Арміі, у партыю і быў выключан з партыі як варожы элемент.

На пасаду ўпаўкамзага быў пастаўлен друг Галадзеда былы гайдамакавец Панамароў. Гэты прахвост скрыў ад партыі свой актыўны ўдзел у гайдамаччыне. Панамароў часта атрымліваў ад Галадзеда, а [illegible]

[illegible] віў даведкі Шастакова і Кучынскага. Норык паходзіць з кулацкай сям'і, якая зараз пражывае ў Польшчы. Брат яго, былы афіцэр, у 1920 г. уцёк у Польшчу.

Ворагі народу ў свой час акапаліся ў Рагачоўскім райкоме партыі. Тут арудаваў трацкіст Барткевіч, які працаваў культпропам райкома, у сябе на кватэры скрываў ворага народу, трацкіста. Райпрапагандыстамі працавалі евангеліст Сарокін і дэзертыр Чырвонай Арміі Купрыянаў.

Увесь гэты букет ворагаў — агентура банды шпіёнаў, шкоднікаў—сабраўся ў Рагачоўскім раёне ў бытнасць сакратаром райкома КП(б)Б Вайнмана.

Як-жа Вайнман вёў барацьбу і выкрываў гэтых ворагаў? Аб гэтым могуць сведчыць наступныя факты. Матэрыял, што паступіў на Зялёнка ў райком партыі, нікому з членаў бюро райкома не паказваўся да ад'езду Вайнмана з Рагачоўскага раёна. Ён увесь час абараняў Зялёнку; нават калі на райпартсходзе было паднята пытанне, то Вайнман выступіў у абарону Зялёнкі і працягнуў яго членам райкома. Факты аб сувязі Норыка з нацыянал-фашыстамі, шпіёнамі і тэрарыстамі Шастаковым і Кучынскім, Вайнманам былі скрыты ад партарганізацыі. Нават у той час, калі выкрываючымі матэрыяламі было даказана, што Панамароў меў цесную сувязь з Галадзедам, з'яўляецца яго стаўленікам, Вайнман прасіў у ЦК КП(б)Б аб пераводзе Панамарова на работу ўпаўкамзагам у Бабруйскі раён.

Толькі зараз, калі ўся гэта зграя выкрыта і выгнана з партыі, разблытваецца клубок сувязі Вайнмана, Зялёнкі і Панамарова з ворагам народу Бенекам, які сістэматычна прыязджаў у Рагачоў, асабіста да Вайнмана, спыняўся ў яго на кватэры, наладжвалі папойкі і вечары за рахунак МТС і іншых дзяржаўных устаноў. Па распараджэнню Вайнмана, Зялёнкі і Панамарова ў Менск адпраўляліся падарункі — скрынкі фруктаў Бенеку, Галадзеду, Картукову і [illegible]

[illegible] салі аб перагібах, што мелі месца ў раёне, як пазбаўленне сядзіб калгаснікаў, перааблкладанне, прымусовае аграмаджэнне азімых пасеваў пры калектывізацыі; аб унтэр-прышыбееўскіх учынках Вайнмана пры паездках у калгас. Але гэтыя справядлівыя скаргі і сігналы заставаліся непачутымі.

Д. БАЛАКІРАЎ.

Вячэрняя партыйная школа партарганізацыі завода імя Варашылава. На здымку: на занятках ў школе. Справа налева: мадэльшчык тав. Голубеў І. П., заг. склада тав. Зольц і прапагандыст тав. Левін. Фото Ю. Седвінкіна (БСФ).

ПАЗЫКА ЎМАЦАВАННЯ АБАРОНЫ САЮЗА ССР

ПОЎНАСЦЮ РАЗЛІЧЫЛІСЯ ЗА ПАЗЫКУ

Калгаснікі сельгасарцелі «Шлях сацыялізма», Лельчыцкага раёна, да 27 ліпеня 1937 г. поўнасцю разлічыліся па падпісцы на пазыку ўмацавання абароны Саюза ССР, унёсшы за аблігацыі 3.135 рублёў. У мінулым годзе калгаснікі таксама адны з першых разлічыліся за набытыя аблігацыі пазыкі другой пяцігодкі (выпуску 4 года).

М. ЛЯЎКОЎСКІ.

ВЫКЛЮЧНАЯ АКТЫЎНАСЦЬ ШМАТСЯМЕЙНЫХ МАЦЯРЭЙ

УВАРАВІЧЫ. (Па тэлеграфу). З выключнай актыўнасцю падпісваюцца на пазыку шматсямейныя мацеры, поўныя любві і ўдзячнасці совецкай дзяржаве і вялікаму Сталіну за штодзённыя клопаты аб іх. 38 калгасніц і аднаасобніц — шматсямейных мацярэй аднадушна падпісаліся на пазыку ўмацавання абароны Саюза ССР на суму 1.875 рублёў. Падпіска поўнасцю імі ўжо аплочана. Барысёнка Таццяна, Трахімава Марына, Гарцава Фядосія, Ермаленка Матрона падпісаліся і ўнеслі ў аплату за набытыя аблігацыі кожная па 100 рублёў.

22 жанчыны сталі ўкладчыцамі ашчадкасы, аддаўшы на хаванне дзяржаве 2.265 рублёў.

ПЕРАЛЬМАН.

ЗРЫВАЕЦЦА БУДАЎНІЦТВА ДЗІЦЯЧЫХ УСТАНОЎ

У Слуцку з чатырох аб'ектаў будаўніцтва 1936 года на сёнешні дзень уступілі ў строй толькі адны дзіцячыя яслі. Астатнія аб'екты яшчэ не кончаны будаўніцтвам (дзіцячыя яслі, малочная кухня, дзіцячы сад), тады як у адпаведнасці з пастановамі СНК СССР ад 27 ліпеня 1936 года яны павінны былі ўступіць у эксплаатацыю не пазней 15 снежня 1936 года.

Не лепш справа з выкананнем будаўнічай праграмы 1937 года. Начальнік Слуцкай будаўнічай канторы Малашонак разбазарыў на няпланавае будаўніцтва дэфіцытныя будматэрыялы (цэмент, цэгла і інш.), а будаўніцтва радзільнага дома і дзіцячага сада прыпыніў.

Што ўяўляе з сябе Малашонак? У 1929 годзе ён атрымаў партыйнае спагнанне за страту бальшэвіцкай пільнасці. У 1933 годзе, у часе работы дырэктарам Аршанскага мясакамбіната, Малашонак за раскрадванне соцыялістычнай маемасці быў асуджан на 10 год пазбаўлення волі. Працуючы ў слуцкай будаўнічай канторы, Малашонак сарваў будаўнічую праграму, фінансавыя сродкі будканторы ўклаў у няпланавае будаўніцтва, чым стварыў цяжкае фінансавае становішча ў канторы і зарплату рабочым выплачвае нясвоечасова. Усё гэта адбываецца на вачах акрвыканкома, які стаіць чамусьці ў баку ад кіраўніцтва будаўніцтвам.

Старшыня Слуцкага горсовета Шкляр не прыняў мер, якія-б забяспечылі выкананне будаўнічай праграмы, а наадварот—сваёй бяздзейнасцю патураў зрыву яе.

Канцылярска-бюракратычнымі метадамі кіруе Белкомунбудтрэст (дырэктар т. Глейберман). Ён не прыняў своечасовых мер для аздараўлення слуцкай будканторы, не ведае што робіцца на мясцах.

Такое-ж, прыкладна, становішча і ў Мозыры. З-за халатных адносін старшыні райвыканкома т. Буякова не пачата будаўніцтва радзільнага дома і малочнай кухні ў Калінкавічах. Тав. Буякоў назат не ведае, дзе адведзены пляцоўкі пад будаўніцтва.

Старшыня горсовета тав. Песін не забяспечыў уводу ў эксплаатацыю аб'ектаў пераходзячага будаўніцтва —дзіцячыя яслі і малочную кухню.

А тав. Раманенка — старшыня мазырскага акрвыканкома — усё чакае, калі раскачаюцца Буякоў і Песін, не прымае рашучых мер для ўзмацнення ходу будаўніцтва.

Наркамздраў штампаваў праекты будаўніцтва дзіцячых устаноў. Ведаючы, што ў Мозыры і Слуцку няма гарадскога вадаправода і каналізацыі, усё-ж у праектах будоўляў не прадугледжаны выграбныя ямы і калодзежы для вады, а прадугледжана прыстасаванне знадворнага вадаправода і каналізацыі да неіснуючай гарадской магістралі. Наркаматам аховы здароў'я не дадзены заяўкі на матэрыялы для скапчэння пераходзячага будаўніцтва.

Да цяперашняга часу яшчэ не спушчаны перазацверджаныя каштарысы па пераходзячаму будаўніцтву.

А. ЧАРНЫШОЎ.

ШКОДНІКІ Ў МЕНХАРЧГАНДЛІ

Менхарчгандаль — буйнейшая гандлёвая арганізацыя, якая дае каля 200 мільёнаў рублёў абароту за год. У гэтай сістэме налічваецца некалькі соцень магазінаў і складаў, дзе працуе 1.500 чалавек.

Але да апошняга часу гэта гандлюючая арганізацыя працуе выключна дрэнна. Гандлёвы план першага паўгоддзя гэтага года не выканан. Растраты і раскраданні за 1936 год дасягнулі сумы ў 219 тыс. рублёў. За першы квартал бягучага года растраты і раскраданні склалі 78 тыс. руб. Загадчык магазінам № 87 комуніст Мінкін растраціў 1200 руб.; загадчык магазінам № 95 Севасцьянаў — 1382 руб., комсамолка Плоткіна — 6.000 руб. і інш.

Некалькі часу назад, як вядома, у Менску былі перабоі ў снабжэнні насельніцтва хлебам, газай, каўбаснымі вырабамі і радам іншых прадуктаў. Гэта была справа варожай рукі. Кіраўніцтва Менхарчгандля і партком адносіліся да гэтага з роўнадушнасцю і ніякіх вывадаў не зрабілі.

У Менхарчгандлі класавы вораг дзейнічае зусім адкрыта. Партыйная арганізацыя не толькі не выкрывае і не дае адпору ворагам, але, наадварот, пакрывае іх. На чале Менхарчгандля стаіць Флеер—стаўленік ворага народу шпіёна Вербы, які працаваў разам з ім доўгі час у Белкаапсаюзе. Флеер, працуючы ў Белкаапсаюзе, быў звязан з Вербай па нацыяналістычных групоўках, што было выкрыта яшчэ ў часе чысткі партыі ў 1933 годзе. Гэта Флеер, працуючы ў менскім ЗВК, прыгрэў да сябе ў апараце лютага ворага народу трацкіста Фішкіна.

Не мала чужых, антысовецкіх людзей расставіў Флеер у сістэме Менхарчгандля. Намеснікам у яго з'яўляецца Герчыкаў, які раней працаваў таксама пад непасрэдным кіраўніцтвам Вербы, а потым быў шкоднікамі з Наркамунуттандля накіраван для работы ў Менхарчгандаль.

Дырэктарам хлебна-фуражнага аддзела працуе Хейфец — заядлы шавініст. Яго шавіністычныя вылазкі замазваюцца Флеерам і сакратаром парткома Менхарчгандля Іофе. Загатоўшчык Кізель—былы буйны гандляр коньмі — развальваў дэцэнтралізаваныя загатоўкі ў Грэскім раёне, і пасля неаднаразовых патрабаванняў двух раённых партарганізацый аб выгнанні яго з сістэмы гандлю і загатовак ён Флеерам і Герчыкавым адклікаецца з раёна і... назначаецца загатоўшчыкам у Менску.

Загадчыкам аддзела кадраў працуе Падпос, начальнікам інспектарскай групы—Коцік, работнікам па працы — Галынскі. Усе яны перацягнуты Флеерам з Белкаапсаюза. У апараце пануе сямейнасць, падхалімства, зажым самакрытыкі.

Рад загадаў і дырэктыў, выдаваемых Флеерам, носіць яўна шкодніцкі характар. Аднак ні разу партыйная арганізацыя не абмеркавала гэта, не зрабіла палітычных вывадаў.

8 чэрвеня загадам за № 197 Флеер забараняе водпуск прадуктаў харчавання з поўоптавай базы рабочым сталовых (заводы імя Кірава, імя Варашылава, фабрыкі «Комунарка», імя Крупскай і інш.). Выкананне гэтага загаду выклікала-б пагоршанне грамадскага харчавання на гэтых заводах і фабрыках. Загад быў скасован толькі пасля доўгіх настойванняў.

3 мая загадам за № 4/1 Флеер прапануе загадчыкам магазінаў фарсаваць адпускі работнікам прылаўка без замены. Выкананне гэтага загаду прывяло-б да зрыву гандльфінплана, выклікала-б вялізныя чаргі ў магазінах і пагоршанне абслугоўвання спажыўцоў, якое і без таго далёка не на належнай вышыні. Гэты загад быў скасован толькі праз два месяцы, пасля настойвання профсаюзных органаў.

21 ліпеня Флеер дае распараджэнне аб стварэнні ў магазінах месячнага запасу солі. Гэта галавацяпскае распараджэнне было накіравана на тое, каб загрузіць магазіны і складскія памяшканні толькі адным прадметам (соллю), каб загрузіць транспарт і гэтым сарваць рэгулярную дастаўку тавараў у магазіны.

Работа і эксплаатацыя транспарту пастаўлена па-шкодніцку. За апошні год тут змяніліся тры дырэктары. Прастоі транспарту дасягаюць вялізных размераў. За першы квартал 1937 года, напрыклад, прастоі па бакалейнай базе абышліся дзяржаве ў 31.000 руб., па хлебафуражнай базе—у 19.000 руб., плодагароднай базе—5.000 руб. і т. д. Машыны стаяць пад адкрытым небам, іржавеюць. Канюшні пабудаваны па-шкодніцку: пры іх няма нават кузні, вада знаходзіцца на адлегласці трох кіламетраў.

Шкоднікі арудуюць і на ўчастку капітальнага будаўніцтва Менхарчгандля. Склад для хавання прадуктаў будуецца на працягу трох год, прычым будуецца на балоце; у выніку — ніжні падуецца на балоце; у выніку — ніжні падуецца верх скарыстаць нельга будзе. Не лепшае становішча з будаўніцтвам і рамонтам магазінаў. Магазіны №№ 94 і 69 рамантуюцца на працягу шасці і больш месяцаў. Флеер нічога не робіць, каб паскорыць рамонт, ён усё спасылаецца на аб'ектыўныя прычыны — «мала дошак, нехапае лесу» і т. д.

Менхарчгандаль і ў першую чаргу Флеер упарта супраціўляюцца ўкараненню механізацыі ў гандлі. Пад рознымі повадамі ён перашкаджае закупцы каўбасарэзак механічных ваг і інш. Набытае імпартнае абсталяванне валяецца, іржавее і не выкарыстоўваецца. У магазіне № 52 больш года стаіць у падвале кампрасатар-халадзільнік. Яшчэ ў красавіку былі атрыманы з Амерыкі два халадзільныя кампрасатары, аднак і па гэты час яны ляжаць у кладовай Менхарчгандля, не выкарыстоўваюцца. Комуністы аб гэтым сігналізуюць, пішуць у партком, але ніхто не прыслухоўваецца да сігналаў, усё астаецца па-ранейшаму.

Флеер у мінулым актыўны бундавец Між тым ён у сваіх выступленнях на партыйных сходах, на партыйных занятках не толькі не выкрывае контррэвалюцыйную ролю бунда, не раскрытыкоўвае сваю мінулую барацьбу супроць бальшэвіцкай партыі, але і цяпер ідэалізуе народнікаў і бундаўцаў і робіць прамыя контррэвалюцыйныя выпады. У канцы 1936 года на адных з заняткаў гуртка па вывучэнню гісторыі ВКП(б) Флеер заявіў, што «народнікі са сваімі ідэямі былі не шкоднымі для нашай партыі». На другіх занятках ён прабаваў даказаць, што «бунд у свой час быў рэвалюцыйнай партыяй і толькі пасля ён стаў контррэвалюцыйнай партыяй». Гэтыя вылазкі не сталі прадметам спецыяльнага абмеркавання на партыйным сходзе, іх ціхенька замазалі. І гэта не дзіўна, бо сакратар парткома Менхарчгандля Іофе — прыяцель Флеера, разам з ім быў у ліку тых, якія прымалі ўдзел у провадах шпіёна Вербы на кватэры старшыні ЦК саюза работнікаў Дзяржгандля Захаравай. Некалькі месяцаў таму назад шкоднікі з Менхарчгандля пакінулі ўвесь раён Камароўкі — ад Эльвода да Парка культуры і адпачынку—на працягу двух дзён без хлеба. Комуністы сігналізавалі Іофе аб дзеянні ворагаў на гэтым участку, але партарганізацыя замазала гэту абураючую справу.

Іофе ведае добра аб тым факце, што Герчыкаў патраціў вялікую суму грошай на рамонт сваёй кватэры, і аднёс гэта на рахунак рамонту магазіна. Ведае Іофе і тое, што Флеер з'яўляецца стаўленікам ворагаў народу Вербы і Гурэвіча, што ён быў цесна звязан з трацкістамі Фішкіным, Каструлевым Левітам, з Крэйніным і інш. Але чамусьці ўсё гэта замоўчваецца.

Трэба да канца разблытаць гэты варожы вузел, бязлітасна выкрыць і разграміць ворагаў народу, пралезшых ў сістэму Менхарчгандля.

ЛЕХАХ.

ДЫРЭКТАР НЕ КЛАПОЦІЦЦА АБ РАБОЧЫХ

Пры пабудове Бабруйскага фанернага завода імя Кірава была ўстаноўлена прыточна-выцяжная вентыляцыя, якая даўно ўжо амартызавалася і разбурана. Умовы для работы ў цэхах надзвычай дрэнныя (выпарэнні шкодных газаў, гарачыня).

У 1934 годзе была зроблена спроба пабудаваць вентыляцыю і аспірацыю (адсос пылу і апілкаў ад цыркулярных піл). Тады-ж Белдзяржпраектам пад кіраўніцтвам Адэльскага быў складзен праект, на што затрацілі каля 40 тысяч рублёў. Але ажыццявіць яго не ўдалося. На гэтыя-ж грошы можна было пабудаваць усю вентыляцыю.

У мінулым годзе быў складзен навукова-даследчым інстытутам працы другі праект прыточна-выцяжной вентыляцыі і аспірацыі, на што таксама затрачана каля 12—20 тысяч рублёў. Але і гэты праект не ўдалося здзейсніць.

Умовы працы ў цэху не змяніліся. Каля сушыльна-клеевага прэса, цыркулярных піл, на акорцы заўсёды вялікі чад. Характэрна адзначыць, што на многапільным станку быў вентылятар. Але калі яго перанеслі на новае месца, вентылятар не ўстанавілі.

Няважна справа і з электраправодкай. У варачным аддзяленні яна праведзена часова. У многіх мясцах прабівае ток. Некалькі год назад быў складзен праект пераабсталявання электрасеткі на заводзе. Абышоўся ён каля 15—20 тысяч рублёў, але ў жыццё яго не правялі, грошы затрачаны дарэмна.

З наступленнем зімы ў разварачным аддзяленні будзе стаяць суцэльны туман, і зусім немагчыма будзе працаваць без вентыляцыі.

Такое становішча далей недапушчальна. Дырэкцыя завода зусім не клапоціцца аб палепшанні ўмоў працы рабочых.

С.

Н. РУБІН І Я. СЕРАБРОЎ

АБ ПАДРЫЎНОЙ ДЗЕЙНАСЦІ ФАШЫСЦКІХ РАЗВЕДАК У СССР І ЗАДАЧАХ БАРАЦЬБЫ З ЁЙ*)

Шпіёны былі ў складзе групы японскіх спецыялістаў, працаваўшых у 1930 годзе ў СССР на транспарце.

Шпіёны перакідаюцца ў СССР таксама пад выглядам «інтурыстаў».

Разведкі прыкладаюць вялікія старанні для таго, каб заманіць у свае сеці совецкіх грамадзян, прыязджаючых за граніцу па справах службы.

Так, японская разведка развіла шырокую вярбоўку сваіх агентаў сярод супрацоўнікаў Кітайска-Усходняй чыгункі, пражываючых на працягу раду год у Харбіне.

Зварот совецкіх грамадзян — служачых КУЧ — у СССР пасля продажу КУЧ Японіі японская разведка скарыстала для перакідання завербаваных ёю шпіёнаў і дыверсантаў.

Перакідваемы ў СССР шпіён-дыверсант атрымлівае ад свайго начальства яўкі да шпіёнаў, ужо дзеючых на совецкай тэрыторыі, а таксама заданні па шпіянажу, дыверсіях, шкодніцтву.

Часта шпіёну не даюць ніякіх явак, а за атрыманнем матэрыялаў і з інструкцыямі прысылаюць у далейшым спецыяльнага агента-сувязніка.

Для падрыўной дзейнасці сваіх агентаў замежныя разведкі намячаюць асноўныя вузлы народнай гаспадаркі СССР—транспарт, буйныя заводы, прадпрыемствы абароннага значэння, ваенныя склады, электрастанцыі, вадаправод і т. д. Агенты замежных разведак стараюцца выканаць тое, аб чым пісаў сваім прыспешнікам верхавод шпіёнскай банды Іуда-Троцкі: «наносіць адчувальныя ўдары ў самыя адчувальныя месцы».

У мэтах лепшай маскіроўкі шпіёну прапануюць спачатку «пусціць карэнні» на совецкай глебе, трывала ўгрунтавацца і толькі потым разгортваць падрыўную дзейнасць. Шпіён стараецца таму ўвайсці ў давер'е акружаючых, заваяваць аўтарытэт, прасунуцца па службе.

Асаблівыя старанні прыкладаюцца для таго, каб здабыць партыйны білет. Шпіён імкнецца зарэкамендаваць сябе «сваім» чалавекам, адданым совецкай уладзе і партыі. Ён надзяе на сябе лічыну чэснага совецкага грамадзяніна, часам і лічыну комуніста, каб утаіць сваю подлую работу.

Пралезшы ў нашы прадпрыемствы, установы, у партыю, у комсамол, гэтыя ворагі народу хаваюць свой сапраўдны твар — агентаў замежных разведак — шпіёнаў, дыверсантаў, шкоднікаў, трацкісцкіх, правых і іншых двурушнікаў.

У сваім дакладзе на Пленуме ЦК ВКП(б) таварыш Сталін даказаў, што метадам работы гэтых мярзаўцаў з'яўляецца «маскіроўка сваіх поглядаў, ліслівае і падхалімскае выхваленне поглядаў сваіх працаўнікаў, фарысейскае і фальшывае ўтоптванне ў гразь сваіх уласных поглядаў». Напрыклад, польскі шпіён Ч., перакінуты яшчэ ў 1925 годзе ў СССР, выконваючы заданне польскай разведкі, прыняў совецкае грамадзянства, пралез у рады партыі, кончыў тэхнічную ВНУ і паступіў на буйнае прадпрыемства ў якасці інжынера. Толькі тады, г. зн. праз дзесяць год пасля перакідання ў СССР, Ч. прыступіў да выканання дыверсійных заданняў польскай разведкі. Маска маладога совецкага інжынера, кончыўшага совецкую вышэйшую навучальную ўстанову, члена партыі, прыкрывала яго гнусную дзейнасць. На прадпрыемстве, дзе ён працаваў, Ч. утварыў дыверсійную групу з трацкістаў і былых белагвардзейскіх афіцэраў. Ч. і яго прыспешнікі былі схоплены ў час падрыхтоўкі падпалу прадпрыемства.

III.

Перакідаючы сваіх агентаў на тэрыторыю СССР з-за рубяжа, разведкі капіталістычных краін адначасова прыкладаюць асаблівыя намаганні да таго, каб завербаваць шпіёнаў, дыверсантаў, шкоднікаў у самым СССР, сярод мясцовага насельніцтва. У завербаваных такім чынам шпіёнаў — найбольш надзейнае прыкрыцце. Яны лепш за іншых ведаюць людзей, мясцовасць, мову, быт, норавы нашай краіны, якой яны здрадзілі. Ім лепш, чым перакідваемым з-за рубяжа шпіёнам, вядома наша ўнутранае жыццё, сродкі нашай работы і барацьбы.

Замежнай разведцы выгадней мець у якасці агентаў людзей, якія займаюць поўнае становішча ў краіне, карыстаюцца давер'ем і таму могуць найбольш лоўка маскіраваць сваю подлую дзейнасць.

Спосабы вярбоўкі агентаў замежнымі разведкамі ў асяроддзі совецкіх грамадзян, што едуць за граніцу, ужо апісваліся ў нашым друку. Трэба спыніцца на тым, як вярбуюць сваіх агентаў замежныя разведкі на тэрыторыі Совецкага Саюза. Гэтыя спосабы рознастайныя. Фашысцкія разведкі загадзя ўважліва вывучаюць намечаных імі людзей, зышукваюць іх слабасці з тым, каб дзейнічаць без промаху.

Гэта вывучэнне вядзецца працяжны час. Намеціўшы чалавека, вярбоўшчык замежнай разведкі дэтальна высвятляе яго біяграфію, даведваецца аб яго палітычных настроях, аб людзях, з якімі ён сустракаецца, дружыць або знаходзіцца ў сваяцтве.

Асаблівая ўвага звяртаецца на нахілы таго ці іншага грамадзяніна, якога фашысцкая разведка разлічвае завербаваць, — прагнасць да грошай, прыхільнасць да віна, нахіл да лёгкіх сувязяў з жанчынамі, страсць да ўбранняў.

У залежнасці ад рэзультатаў такога вывучэння агент замежнай разведкі выбірае спосабы апрацоўкі аблюбаванага ім чалавека для таго, каб зацягнуць яго ў свае сеці. Вось, напрыклад, гісторыя адной здрады. Буйны спецыяліст адной з галін народнай гаспадаркі інжынер Ф. калісьці, у 1918 годзе, будучы на Украіне, прымаў удзел у гайдамацкім атрадзе петлюраўцаў. Пасля разгрому Петлюры і скончэння грамадзянскай вайны Ф. паехаў з Украіны і пасяліўся ў адным з буйных індустрыяльных цэнтраў. Кіруючы цэхам на вялікім заводзе, Ф. нядрэнна працаваў, прасоўваўся наперад. За 15 год работы ён праявіў сябе як ведаючы і растучы спецыяліст.

Але Ф. дапусціў буйнейшую памылку: ён утаіў свой удзел у гайдамацкім атрадзе ў 1918 годзе. Гэту акалічнасць і скарыстала разведка адной замежнай дзяржавы. Аднаго разу вечарам у кватэры Ф. пазваніў тэлефон. Ф. зняў трубку. Замежны спецыяліст, які з нядаўняга часу працаваў на тым-жа прадпрыемстве, што і Ф., прасіў спаткання па вельмі важнаму пытанню. Ф. згадзіўся.

У вызначаны час замежны спецыяліст быў у службовым кабінеце Ф. Ён напомніў Ф., што ведае яго з 1918 года па Украіне і бачыў яго там у петлюраўскім атрадзе. Пасля гэтага напамінку «спецыяліст» (які аказаўся потым буйным шпіёнам) папрасіў Ф. даць для замежнай дзяржавы інфармацыю аб новых канструкцыях мадэляў, вырабляемых у цэху, якім Ф. кіраваў. «Спецыяліст» абяцаў шчодрую ўзнагароду. Ф. быў абураны і гатоў быў выгнаць сабяседніка. Але «спецыяліст» з наглым халоднакроўем заявіў, што калі Ф. не згодзіцца стаць шпіёнам, то факт яго ўдзелу ў гайдамацкім атрадзе, ім утоены, стане заўтра-ж вядомым. Апрача таго, у выпадку, калі Ф. паведаміць урадавыя органы аб іх размове, то «спецыяліст» заявіць, што Ф. яшчэ у 1918 годзе быў звязан з замежнай разведкай і таму ўтойвае свой удзел у петлюраўскім атрадзе.

Замест таго, каб чыстасардэчна расказаць совецкім органам аб сваім мінулым і выкрыць наглы шантаж, Ф. — чалавек няўстойлівы — утаіў сваю размову са шпіёнам. Хутка Ф. пачаў выконваць усё больш настойлівыя і наглыя патрабаванні шпіёна, а потым стаў актыўным дыверсантам — здраднікам радзіме.

Найбольш выгаднымі для замежных разведак агентамі з'яўляюцца трацкісты і правыя здраднікі. Іх, па сутнасці, і не даводзіцца вербаваць для шпіёнскай, шкодніцкай і дыверсійнай работы. Замежныя разведкі толькі «афармляюць» сваю сувязь з трацкісцкімі і бухарынскімі здраднікамі. Так было, напрыклад, з трацкісцкімі бандытамі — японскімі шпіёнамі, асуджанымі па справе антысовецкага трацкісцкага цэнтра. Мярзаўцы Ліўшыц, Князеў, Турок проста звязваліся з японскай разведкай. І мацёрыя трацкісты і японская разведка ведалі, што ў іх адны і тыя-ж мэты і сродкі барацьбы з совецкім народам.

Заслугоўвае ўвагі наступны выпадак. Нехта М., які належаў да трацкісцкай апазіцыі ў 1925—1927 гадах і потым падаў заяву аб адыходзе ад яе, быў у 1932 годзе паслан наркаматам у службовую камандзіроўку за граніцу. Па-двурушніцку выступаючы на сходах і ў друку за генеральную лінію партыі, М. на справе не парываў з трацкізмам.

Сустрэўшыся за граніцай з мясцовымі трацкістамі, М. адразу-ж увайшоў у трацкісцкую арганізацыю. Праз некаторы час М. быў выклікан у Гестапо. Прыняўшы М. чыноўнік Гестапо заявіў яму, што германскай тайнай паліцыі вядома, што ён, М., з'яўляецца трацкістам і што таму М. будзе ад гэтага часу весці шпіёнскую і дыверсійна-шкодніцкую работу ў СССР па заданнях германскай разведкі. У доказ цеснай сувязі германскай разведкі з трацкістамі чыноўнік паказаў М. рад распісак знаёмых яму трацкістаў, атрымліваўшых грошы за выкананне заданняў германскай разведкі.

Чыноўнік прапанаваў М. адразу-ж, вярнуўшыся ў СССР, актыўна ўключыцца ў работу падпольнай трацкісцкай арганізацыі.

Скора М. выехаў назад у Совецкі Саюз. Пры праездзе праз Польшчу ў вагон, дзе ехаў М., увайшоў незнаёмы, які адрэкамендаваўся «журналістам», і завёў з М. гутарку на тэму аб жыцці ў СССР. З гутаркі М. зразумеў, што яго палітычная фізіяномія таксама добра вядома польскаму «журналісту», як чыноўніку Гестапо ў Берліне. «Журналіст» паведаміў М., што ён ведае пра тое, што М. знаходзіцца ў трацкісцкай арганізацыі. М. пацвердзіў гэта. Тады «журналіст» заявіў, што ён з'яўляецца прадстаўніком польскай разведкі і ўпаўнаважан прапанаваць М. весці шпіёнскую і дыверсійную работу па заданнях польскай разведкі. М., ведаючы аб трацкісцкіх установках на «работу» ў карысць і Германіі і Польшчы, згадзіўся.

Так трацкіст афарміўся ў якасці шпіёна, служачага адначасова нават не адной, а двум фашысцкім разведкам.

Замежныя разведкі лёгка вярбуюць людзей, утаіўшых ад партыі сваю прыналежнасць да трацкізма або да правых у мінулым і захаваўшых сувязі з трацкістамі ці правымі здраднікамі. Так, напрыклад, быў завярбован інжынер З., член партыі, які ўтаіў ад партыі сваю сувязь з правай апазіцыяй. Сам факт абману партыі не быў выпадковым для З. Ён не быў цвёрдым комуністам з вялікай унутранай пераконанасцю. Наадварот, З. не раз хістаўся ў важнейшых палітычных пытаннях. Вывучаўшыя З. шпіёны высветлілі, што З. можа быць без труднасці завярбован з прычыны яго палітычнай няўстойлівасці. Аднойчы ў службовы кабінет З. з'явіўся сакратар замежнага консульства і, спасылаючыся на сувязь З. з правымі здраднікамі, прама патрабаваў выдачы сакрэтных вестак. З. спачатку адмовіўся ад ролі шпіёна і хацеў паведаміць аб візіце «дыпламата» органам дзяржаўнай безапаснасці. Тады сакратар консульства папярэдзіў З., што ў гэтым выпадку ён выкрые З., як удзельніка контррэвалюцыйнай арганізацыі правых. З. захістаўся. Гэтага толькі і чакаў «дыпламат». Ён узмацніў націск на З., і скора апошні стаў агентам германскай разведкі.

Калі ў прыведзеным выпадку замежная разведка ўхапілася за тое, што няўстойлівы комуніст утаіў ад партыі факт сваёй палітычнай біяграфіі, то ў іншых выпадках шпіён вярбуе для сваіх мэт «пакрыўджанага». Так, напрыклад, нехта С., работнік аднаго з абаронных прадпрыемстваў, быў перамешчан на ніжэйшую пасаду з повада несправаўлення з даручанай яму справай, дрэннага выканання заданняў. Замест таго, каб прыняць перамяшчэнне як належны ўрок і пастарацца выправіцца, С. пакрыўдзіўся. Ён вінаваціў кіраўніцтва ў «несправядлівасці», стаў яшчэ горш працаваць. Скора С. быў запрошан для гутаркі супрацоўнікам другога аддзела таго-ж прадпрыемства, нейкім В. У гутарцы В. стаў падрабязна гаварыць аб тым, што С. на прадпрыемстве не «ацанілі», і потым прапанаваў яму работу ў сваім аддзеле. Ведаючы, што С. любіць выпіць і гуляць у карты, В.—які потым аказаўся шпіёнам—пачаў пазычаць С. грошы. Потым В. патрабаваў у С. выканання шпіёнскіх заданняў. «Абавязаны» В. сваёй новай работай, запазычыўшы яму значную суму грошай, С. заблытаўся ў сецях шпіёна і стаў яго пасобнікам.

*) Працяг. Пачатак гл. у «Звяздзе» ад 2-га жніўня.

Калі я атрымаю кватэру?

Восенню 1936 года я дэмабілізаваўся з радоў Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. Да прызыву ў РСЧА я працаваў на заводзе імя Варашылава і жыў у кватэры жакта № 25. Калі я вярнуўся з Чырвонай Арміі, то ні жакт, ні горсовет не аказалі мне дапамогі ў атрыманні кватэры. Я падаў заяву ў жакт № 25, каб апошні прадаставіў мне кватэру, бо я з'яўляюся членам гэтага жакта. Але жакт амаль на працягу года нават не разгледзеў маю заяву.

Не сустрэўшы дапамогі ў жакце, я на працягу 10 месяцаў хадзіў і абіваў парогі ў горсовет, Камісію совецкага кантроля, фабрычна-заводскія арганізацыі завода імя Варашылава, дзе я і зараз працую, але ўсё дарэмна. Усюды я атрымліваў адзін адказ: «Кватэр няма і, калі ласка, да нас не хадзіце»

Сакратар горсовета тав. Казлоўскі мне адказаў: «Калі ў вас ёсць знаёмства ў жакце, то вы хутчэй можаце атрымаць кватэру, а без гэтага цяжка. Кватэр у нас няма» Да Казлоўскага я звaрачаўся некалькі разоў, але атрымліваў адзін і той-жа адказ. Калі я звярнуўся ў Камісію совецкага кантроля, то мяне былы загадчык бюро скаргаў Прусакова нават не прыняла і не стала са мной размаўляць.

Я жыву зараз у жудасных умовах — у падвальнай поўразбуранай кватэры ў знаёмых, у якой апрача мяне жыве яшчэ восем чалавек. Плошча кватэры 10 метраў. Жонка мая цяжарная.

Дакуль-жа бюракраты жакта № 25 і горсовета будуць здзекавацца нада мною?

ГАРАДЗІНСКІ.

Няма пільнасці

На Магілеўскім чыгуначным вузле не арганізавана ахова дзяржаўнай маемасці. Сюды, на гэты адказнейшы ўчастак, можа лёгка, бесперашкодна і ў любы час дня і ночы прайсці кожны хто толькі ўздумае. Для «дапытлівых» і «экскурсантаў» дзверы тут насцеж адчынены нават у такіх месцах, як паравознае дэпо, вагонарамонтныя майстэрні і інш.

Не так даўно комсамольская арганізацыя зрабіла начны налёт з мэтаю праверкі, як захоўваецца вузел ад ворагаў. Аказалася, што большасць вартаўнікоў спала на сваіх пастах. Комсамольцы свабодна прайшлі ў паравознае дэпо, рамонтныя майстэрні, хадзілі бесперашкодна па пуцях і нават каля складскіх памяшканняў.

Гэты факт заслугоўвае сур'ёзнейшай ўвагі, але кіраўнікі вузла не зрабілі з яго ніякіх вывадаў для сябе.

П. МІХАЛЬКЕВІЧ.

Здзіўляючая бясклапотнасць райвыканкома

У часе справаздачна-выбарчай кампаніі Советаў у 1934 годзе выбаршчыкі Ульскага нацсовета, Бешанковіцкага раёна, далі наказ свайму совету—неадкладна пабудаваць дом соцкультуры ў мястэчку.

Пасля гэтага прайшло 3 гады. Аднак да будаўніцтва дома соцкультуры ніхто не прыступіў. У чым справа? Справа ў тым, што нацсовет не мае сродкаў на гэта будаўніцтва. Што датычыць прэзідыума райвыканкома (старшыня тав. Палюшыс), то ён замест дапамогі вынес... 6 пастаноў.

Бачачы здзіўляючую бясклапотнасць райвыканкома, працоўныя мястэчка Улы сігналізавалі праз раённую газету аб зрыве будаўніцтва дома соцкультуры. Прэзідыум райвыканкома зноў абмежаваўся вынясеннем рашэння, у якім прапанаваў загадчыку райкомгаса Фрыдману распачаць будаўніцтва не пазней 14 чэрвеня. Але праходзіць больш месяца, а да будаўніцтва ніхто не прыступае. Фрыдман нават абурыўся на тых, хто напісаў заметку ў раённую газету.

Зрыў будаўніцтва дома соцкультуры—гэта вынік таго, што райвыканком адарван ад шырокіх мас і не прыслухоўваецца да іх голасу. Не цяжка здагадацца, як ацэняць выбаршчыкі такую работу райвыканкома пры новых выбарах.

А. ХАЙКІН.

Ашуканства

Работа дзіцячага дома ў Ратамцы прадастаўлена самацёку. Загадчык гэтага дома Юхноўскі клапоціцца толькі аб сабе і аб абслугоўваючым персанале, быццам-бы для іх і арганізавана гэтая ўстанова. Дзеці-ж ходзяць брудныя, не адзетыя.

Сродкі, адпускаемыя на ўтрыманне дзяцей, прысвайваюцца загадчыкам і ўсім абслугоўваючым персаналам. Дзеці харчуюцца цыбуляй, салатай і нізкаякасным мясам.

Для загадчыка дзіцячага дома і для ўсіх работнікаў рыхтуецца асобная страва з самых лепшых прадуктаў. Нават работніца, якая знаходзіцца ў адпачынку, і тая прыходзіць браць абеды на дом для ўсёй сваёй сям'і.

Калі-ж загадчык чакае якой-небудзь камісіі, тады дом мігам пераўтвараецца. Усё знаходзіць сваё месца і ўсюды наводзіцца парадак. На самой справе гэта ашуканства, якім абманваюць ўсе камісіі, што наведваюць гэты дом.

ХАРКЕВІЧ.

Зруйнавальнікі жыллёвага фонда

Кожны, хто зойдзе ў двор дома № 20, што па Рэвалюцыйнай вуліцы, можа наглядаць такую карціну.

Увесь фасад двухпавярховага каменнага дома ў вялікіх шчылінах. Торцавая сцяна будынка паступова адрываецца ад усяго корпуса. Яе падпёрлі чатырма «лісіцамі», але гэта далёка не надзейная падпора. Пройдзе яшчэ некаторы час, і ўся сцяна асядзе. У кватэры, дзе жыве доктар Кантаровіч, па краях столі з-за асядання сцяны стварыліся вялікія шчыліны, праз якія восенню і зімой халодны вецер пранікае ў пакой.

Калі не будуць прыняты тэрміновыя меры, у адзін прекрасны дзень можа здарыцца абвал, і будынак загіне.

Спецыяльная камісія Наркамгаса абследвала становішча будынка і знайшла яго пагражаючым. Камісія прапанавала пабудаваць пад будынкам новы фундамент і перакласці торцавую сцяну. Горжылсаюз (тав. Курпатаў) і жакт № 3 (т. Нікапчык) ужо год як абяцаюць гэта зрабіць, але да рамонту яшчэ не прыступлена. Калі доктар Кантаровіч паставіў аб гэтым пытанне ў Горжылсаюзе, яму прапанавалі дастаць... тону цэменту.

Уліта едзе, а... будынак асядае. Жакт напэўна схамянецца тады, калі ўжо будзе позна.

БУТОМАЎ.

На тактычных занятках часцей БВА. На здымку: чырвонаармеец-звязіст тав. Сарокін перадае свайму камандзіру аб распалажэнні і сіле «праціўніка».

Фото С. Худова (БСФ).

ЛІКВІДАВАЦЬ ШКОДНІЦТВА У ДАШКОЛЬНЫМ ВЫХАВАННІ

Праводзячы шкодніцкую дзейнасць ва ўсёй сістэме народнай асветы, ворагі народу Дзякаў і інш. не мінулі і ўчастка дашкольнага выхавання. Варта прывесці некалькі прыкладаў вынікаў гэтага шкодніцтва, якія далёка яшчэ не ліквідаваны.

Год назад у самым пачатку навучальнага года — у верасні — менскае дашкольнае вучылішча, якое мела ў Менску багатую практыкавальную базу і рыхтавала лепшыя кадры для практычнай і інспектарскай работы, было перакінута ў Магілеў і пастаўлена перад фактам развалу. Ні дырэктар вучылішча т. Гендзіна, ні начальнік дашкольнага кіраўніцтва т. Васільева палец аб палец не ўдарылі, каб не дапусціць гэтага.

У 1936 годзе быў спынен набор на дашкольнае аддзяленне Менскага педінстытута. Маладое, толькі за год да гэтага арганізаванае аддзяленне было падрэзана ў корані.

Значную ролю ў падрыхтоўцы кадраў дашкольных работнікаў адыгрывае вячэрняе аддзяленне пры Менскім педінстытуце. Але ў мінулым годзе правален набор на гэта аддзяленне, ёсць пагроза, што будзе правален і сёлета, бо ніякіх захадаў да ўкамплектавання аддзялення яшчэ не зроблена.

Не арганізавана завочная вучоба дашкольных работнікаў. Нічога не робіцца па ўзняццю пісьменнасці работнікаў дзіцячых садоў. Нямала ёсць прыкладаў, калі работнік знаходзіцца на практычнай рабоце некалькі гадоў, а агульнаадукацыйны ўзровень яго ў лепшым выпадку раўняецца скончыўшаму пачатковую школу. У выніку выхаванне дашкольнай дзетвары вядзецца вельмі часта амаль непісьменнымі людзьмі.

Прыслужнік Дзякава ў НКА Селоў выкрэсліў са сметы вячэрняга дашкольнага вучылішча педагагічную практыку. Само сабой зразумела як гэта шкодна адбілася на падрыхтоўцы кваліфікаваных кадраў. Педпрактыка яшчэ дагэтуль не адноўлена.

У самым сваім пачатку была задушана шкодніцкай лапай Дзякава арганізацыя вырабу дзіцячых цацак у БССР. Праект палажэння камітэта па цацках пры Наркомасвеце быў замарынаваны. Горш усяго, што гэты праект і па сёння ляжыць у сталах дашкольнага кіраўніцтва Наркомасветы. Узоры, дадзеныя вытворчым арцелям, зніклі немаведама дзе. А патрэба ў добрых цацках у БССР надзвычай вялікая. Загадчыкам дзіцячых садоў прыходзіцца пераплачваць у некалькі разоў за нізкаякасныя цацкі саматужнікам. Наркаммясапром, Белдрэўпромтрэст і іншыя арганізацыі задаволены тым, што іх не турбуюць ў гэтым пытанні. Гандлюючыя-ж арганізацыі завозяць адпекуль дрэнныя шкляныя і трапачныя цацкі. І гэта нікога не непакоіць.

Зусім запушчана калгасна-соўгасная сетка дашкольных устаноў, кіраўніцтва якімі амаль зусім няма. Начальнік дашкольнага кіраўніцтва т. Васільева лічыць, што ўся выхаваўчая работа з вясковымі дашкольнікамі павінна арганізоўвацца самімі калгасамі і соўгасамі. Падрыхтоўка да зімы дзіцячых ясляў, пляцовак і садоў не распачата.

Цэлы рад такіх фактаў сведчыць аб тым, што ўчастак дашкольнага выхавання дзяцей астаецца запушчаным, што Наркомасветы не прымае рашучых мер да ліквідацыі рэшткаў шкодніцтва. Амаль нічога не робіць у гэтых адносінах і ЦК саюза дашкольных работнікаў і яго старшыня т. Эрэнбург.

Такое недапушчальнае становішча павінна быць ліквідавана.

Ф. ЗАЛЬЦМАН.

СПРАВЫ КРУГЛЯНСКАЙ ПАРТЫЙНАЙ АРГАНІЗАЦЫІ

У круглянскай партыйнай арганізацыі прынята нямала прыгожых пастаноў аб павышэнні рэвалюцыйнай пільнасці, аб выкарчоўванні ворагаў народу. Аднак, факты гавораць аб прытупленні рэвалюцыйнай пільнасці, бесклапотных адносінах райкома партыі да выкарчоўвання варожых элементаў.

Не так даўно ў раёне выкрыты мацёрыя шкоднікі ў сельскай гаспадарцы — Ладышкін (райаграном), Фралкоў (аграном Круглянскай МТС), якія кіравалі контррэвалюцыйнай арганізацыяй у калгасе «Беларуская вёска», шкодзілі ў МТС, калгасах і соўгасах.

Здавалася-б, што райком партыі павінен быў рашуча ўзяцца за раскапванне контррэвалюцыйнага гнязда, тым больш, што ў яго меліся шматлікія сігналы ад комуністаў і беспартыйных. Напрыклад, райкому вядома, што загадчык райфа Махлін—актыўны сабутыльнік і адданы друг выкрытых шкоднікаў Фралкова і Ладышкіна. У практычнай рабоце ён наўмысля праводзіў шкодніцкую практыку, скажаў падатковую палітыку совецкай улады, перавышаў нормы абкладання падаткам каля 100 сялянскіх гаспадарак. Па Круглянскаму сельсовету Махлін налічыў даходы на ўсе гаспадаркі за агароды, незалежна ад таго, ёсць у каго агарод ці не.

Калі Махліну ўказвалі на няправільную яго дзейнасць, ён заяўляў: «Мне так прадпісаў наркам Кудзелька, і я больш нікога не прызнаю». Такія паводзіны Махліна доўгі час праходзілі міма ўвагі райкома партыі. І толькі ў апошні час райком рашыў зняць Махліна з работы, абвясціў яму суровую вымову, не заняўшыся большэвіцкай праверкай фактаў яго шкодніцкай работы ў райфа і сувязяў з ворагамі народу.

Былы інструктар райкома партыі Капусцін на занятках партыйнай школы разам з трацкістам Царавым (які зараз выключан з партыі) абаранялі контррэвалюцыйную тэорыю аб немагчымасці пабудовы соцыялізма ў адной краіне. Больш таго: па гэтаму пытанню яны арганізавалі дыскусію сярод слухачоў школы.

Калі прыведзеныя факты сталі вядомы райкому партыі, Капусцін быў зняты з работы інструктара. Райком не пацікавіўся глыбей справай Капусціна і абмежаваўся вынясеннем яму вымовы. Між тым, Капусцін ведаў аб контррэвалюцыйных справах у камсеніцкай школе, прымаў удзел у папойках. І толькі, калі гэта контррэвалюцыйная справа стала вядома, Капусцін для маскіроўкі паспешна заняў ролю «выкрывальніка». У 1936 годзе Капусцін абараняў ілжэстаханаўку соўгаса «Цяцерына» Агееву, якая была звязана з выкрытым зараз трацкістам Ерохіным і праводзіла на свінарніку шкодніцкую работу, дзе падзеж маладняка дасягнуў 70 проц.

Старшыня РВК Жук не прымае ніякіх мер па ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў сельскай гаспадарцы, якое праводзілася выкрытымі ворагамі Фралковым і Ладышкіным. РВК зусім не рэагуе на факты частых прастояў трактараў у МТС, шкодніцкай уборкі ільну ў асобных калгасах. У райвыканкоме прагледзелі контррэвалюцыйную дзейнасць шкодніка Ладышкіна, там штампавалі яго шкодніцкія планы. А пярвічная партыйная арганізацыя РВК нават прыняла Ладышкіна ў спачуваючыя.

Нельга абысці таго, што старшыня РВК Жук адкрыта ідэалізаваў контррэвалюцыйны трацкізм у сваім выступленні на справаздачна-выбарчым раённым сходзе.

У 1935 годзе Жук, працуючы старшынёй Горацкага РВК, выступаў на бюро райкома ў абарону выкрытага зараз ворага народу Караткова.

Мінулае Жука вельмі цёмнае. Ён падазрона добра інфарміраван аб змесце контррэвалюцыйнай дзейнасці обер-бандыта Троцкага. Усё гэта райком мала хвалюе. Благадушша тут прама выключнае.

Устае законнае пытанне: чаму райком партыі мірыцца з антыпартыйнымі паводзінамі старшыні райвыканкома?

Дырэктар МТС Станішэўскі і намеснік па палітчасці Курбацкі і зараз не арганізуюць рабочых, служачых, інжынерна-тэхнічных работнікаў МТС на хутчэйшае выкарчоўванне карэнняў шкодніцтва. Прастоі трактараў у гарачыя дні ўборкі Станішэўскі зводзіць толькі да тэхнічных непаладкаў. Больш таго, ён сам патураў шкодніцтву. Калі арганізоўвалася новая МТС у Цяцерыне, з Круглянскай МТС неабходна было аддаць туды 28 трактараў. Станішэўскі парашыў раздзець «чужыя» трактары. Па яго ўказанню з усіх трактараў былі зняты самыя каштоўныя часці, і трактары былі прыведзены ў непрыгоднасць.

Нельга абысці паводзіны былога сакратара райкома партыі Новікава. Ён выхваляў заўсёды шкодніка Ладышкіна. Ніхто іншы як Новікаў садзейнічаў уступленню Ладышкіна ў спачуваючыя і яго неаднаразоваму прэміраванню. Новікаў скрываў, што Ладышкін меў 5 гектараў зямлі і жывёлу ў асабістым карыстанні, якая нікім не ўлічвалася. А зараз вядома, што папойкі, вечары, якія арганізоўваў шкоднік Ладышкін на сваёй кватэры, праходзілі з удзелам Новікава.

Загадчык аддзела аховы здароўя член партыі Мерзляк увесь час актыўна абараняла бундаўку Мардуховіч. Яна выдала ёй добрую характарыстыку, выстаўляла яе ў прыклад іншым урачам. Затое Мерзляк свядома ігнаруе маладых спецыялістаў-комсамольцаў. Карыстаючыся падтрыманнем «начальства», Мардуховіч творыць бясчынныя справы. Аднак і да гэтага часу райком партыі не адважваецца праверыць сапраўдны твар Мерзляк, якая пакрывае злачынную дзейнасць бундаўкі.

Райком партыі выключна марудна перабудоўвае партыйна-палітычную работу. Рашэнні справаздачна-перавыбарчых сходаў, выступленні комуністаў асталіся толькі запісанымі на паперы. І не выпадкова, што ворагі народу, глыбока замаскаваўшыся, працягваюць сваю контррэвалюцыйную дзейнасць.

Сакратар райкома партыі тав. Шчэмераў не раз горача заклікаў комуністаў бязлітасна выкарчоўваць ворагаў народу, але справы ў партыйнай арганізацыі паказваюць, што ў Шчэмерава, як палітычнага кіраўніка раёна, няма дастатковай рашучасці па ачыстцы партыйнай арганізацыі ад усякіх пасобнікаў і саўдзельнікаў ворагаў народу.

М. АСТАПЕНКА.

БАГАТЫ ЎРАДЖАЙ ФРУКТАЎ

У калгасных садах БССР у гэтым годзе багаты ўраджай фруктаў. Даспяваюць яблыкі, грушы. Пад цяжарам наліўшыхся пладоў гнуцца галіны дрэў.

З плошчы ў 25 тысяч гектараў плоданосячых садоў калгасаў і соўгасаў рэспублікі чакаецца збор да 100 тысяч тон фруктаў, галоўным чынам яблык «Антонаўка», груш «Слуцкая бэра» і т. д. — у два разы больш чым у мінулым годзе.

Калгас «Чырвоны Кастрычнік», Будакашалеўскага раёна, збірае з паасобных участкаў звыш 150 цэнтнераў пладоў з гектара. Калгас «Чырвоны араты» гэтага-ж раёна збіраецца зняць у сярэднім 99 цэнтнераў з гектара.

На рынках і ў магазінах Менска і інш. гарадоў ужо з'явіліся ў продажы раннія летнія гатункі яблык—белы наліў, а таксама груш.

АБ ПАДРЫЎНОЙ ДЗЕЙНАСЦІ ФАШЫСЦКІХ РАЗВЕДАК У СССР І ЗАДАЧАХ БАРАЦЬБЫ З ЁЙ

ПРАЦЯГ

IV.

Чэпкія шчупальцы замежных разведак з асаблівай ахвотай прапягваюцца да совецкіх грамадзян, якія маюць за граніцай сваякоў і падтрымліваюць з імі сувязь. Граючы на сваяцкіх пачуццях, замежная разведка абвалаквае няўстойлівага совецкага грамадзяніна і робіць яго сваім пасобнікам.

Так, напрыклад, аказалася ўцягнутай у сеці замежнай разведкі адна сям'я ў Сібіры. Яшчэ ў гады грамадзянскай вайны і інтэрвенцыі, калі Сібір захапілі «саюзніцкія» войскі, дзяўчына з гэтай сям'і выйшла замуж за замежнага афіцэра і паехала з мужам на яго радзіму. Праз дзесяць год яна прыехала ў СССР «пагасціць» да сям'і. Браты яе, служачыя вялікага дзяржаўнага прадпрыемства, ахвотна знаёмілі сястру са сваёй работай, больш таго, — выбалтвалі ёй весткі аб тэхнічных удасканаленнях, уводзімых на прадпрыемстве.

Пасля двухмесячнага прабывання ў гасцях сястра паехала, снабдзіўшы братоў на развітанне замежнай валютай.

Праз некалькі месяцаў да аднаго з братоў, назавем яго Л., які знаходзіўся ў будынку прадпрыемства, падышоў нейкі грамадзянін і папрасіў тэрміновай гутаркі па важнай справе. Невядомы, калі яны асталіся з Л. удваіх, з вока-на-вока, настойліва патрабаваў «інфармацыі» аб некаторых дэталях тэхналагічнага працэсу на гэтым прадпрыемстве. Калі абураны Л. намерваўся паведаміць заводскую ахову аб з'яўленні шпіёна па заводскай тэрыторыі, апошні заявіў, што пасланы яго сястрой і назваў яе прозвішча. Мала таго, шпіён заявіў, што ў выпадку яго арышту ён укажа на Л., як на агента фашысцкай разведкі, збіраючага шпіёнскія весткі замежнай дзяржаве. У доказ шпіён напомніў сакрэты, аб якіх «па-роднаму» расказалі браты сваёй сястры. Апрача таго, гаварыў шпіён, яму вядома, што інфармацыя, атрыманая сястрой Л., аплочана замежнай валютай. Л. захістаўся і прапанаваў шпіёну зайсці пасля работы на кватэру. Шпіён ахвотна згадзіўся працягваць размову ў іншай абстаноўцы. Пазнаёміўшыся з усёй сям'ёй Л., шпіён працягваў націск і не без поспеху: праз некаторы час уся сям'я Л. аказалася завербаванай у шпіёнскую арганізацыю.

Іншым спосабам разведка суседняй дзяржавы апутала сваімі сецямі гр. С. У гр. С., які пражываў у буйным прамысловым цэнтры СССР, за рубяжом былі блізкія сваякі, з якімі ён быў у сістэматычнай перапісцы. Аднойчы гр. С. надумаў з'ездзіць са сваёй жонкай у час чарговага водпуску за граніцу пабачыцца з сваякамі. Атрымаўшы совецкі заграпічны пашпарт, гр. С. адправіўся ў замежнае консульства за атрыманнем неабходнай візы. Гр. С. меркаваў, што атрыманне візы — простая фармальнасць, якая будзе выканана на працягу некалькіх гадзін. Якое-ж было здзіўленне С., калі консульства адмовіла яму ў візе пад павадам навядзення даведак. Расчараваны С. сабраўся пакінуць консульства, як раптам быў спынен адным з супрацоўнікаў. У гутарцы супрацоўнік консульства даў зразумець С., што візу трэба «заслужыць» інфармацыяй консульству аб той установе, дзе працуе С.

Дома гр. С. расказаў сваёй жонцы аб рэзультатах наведвання консульства і аб гутарцы з супрацоўнікам апошняга. На другі дзень жонка гр. С.—набажная жанчына — пайшла да папа за парадаю. Поп уважліва выслухаў яе расказ і параіў згадзіцца на прапанову служачага замежнага консульства. Атрымаўшы «благаславенне» «духоўнага айца», жонка гр. С. угаварыла мужа пайсці зноў у консульства. Пасля доўгіх угавораў жонкі гр. С. звязаўся з консульствам і даў падпіску аб гатоўнасці прадастаўляць цікавячыя консульства весткі. С. разлічваў на тое, што ён ашукае консульства і апошняе не зможа прымусіць яго выканаць дадзенае ім абавязацельства. Віза на праезд гр. С. у суседнюю краіну адразу-ж была выдадзена. Гр. С. з'ездзіў пабачыцца з сваімі, а па звароце ў СССР быў уцягнут у шпіёнскую работу праз шантаж.

Паўстае пытанне: чаму за ўсіх прыведзеных выпадках фашысцкія разведчыкі, схіляючы некаторых совецкіх грамадзян да жудаснага злачынства, да здрады радзіме, дзейнічалі з упэўненасцю аб здзяйсненні мэты? Чаму людзі, аб якіх расказана вышэй, паддаліся вярбоўцы?

Адказ на гэта пытанне можа быць толькі адзін. Разведка капіталістычных краін наўмысля шукае сваіх агентаў сярод людзей няўстойлівых — палітычна і маральна няцвёрдых, сярод шкурнікаў, ашуканцаў і трусоў.

У тых выпадках, калі фашысцкія разведкі прабуюць вербаваць стойкіх і адданых сваёй бацькаўшчыне совецкіх грамадзян, яны атрымліваюць належны адпор.

Ніякі шантаж, ніякія спосабы вярбоўкі не могуць уздзеяць на вернага сына соцыялістычнай радзімы, адданага грамадзяніна совецкай краіны, перакананага будаўніка соцыялістычнага грамадства. Поўная шчырасць і чэснасць совецкага грамадзяніна ў адносінах да соцыялістычнай дзяржавы, да партыі паралізуе намаганні фашысцкіх разведак.

V.

Мы прывялі некалькі прыкладаў каварных метадаў гнуснай дзейнасці фашысцкіх разведак. Веданне гэтых метадаў кожным совецкім грамадзянінам неабходна для таго, каб змагацца з подлымі ворагамі народу — агентамі фашысцкіх разведак — трацкісцка-бухарынскімі і іншымі шпіёнамі, дыверсантамі, шкоднікамі.

У дакладзе на Пленуме ЦК ВКП(б) таварыш Сталін выкрыў гнілую тэорыю, «якая гаворыць аб тым, што паколькі нас, большэвікоў, многа, а шкоднікаў мала, паколькі нас, большэвікоў, падтрымліваюць дзесяткі мільёнаў людзей, а трацкісцкіх шкоднікаў толькі адзінкі і дзесяткі, то мы, большэвікі, маглі-б і не звяртаць увагі на нейкую кучку шкоднікаў».

«Што трацкісцкіх шкоднікаў падтрымліваюць адзінкі, а большэвікоў дзесяткі мільёнаў людзей — гэта, вядома, верна. Але з гэтага зусім не вынікае, што шкоднікі не могуць нанесці нашай справе сур'ёзнейшую шкоду. Для таго, каб напакасціць і нашкодзіць, для гэтага зусім не патрэбна вялікая колькасць людзей. Каб пабудаваць Днепрабуд, трэба пусціць у ход дзесяткі тысяч рабочых. А каб яго ўзарваць, для гэтага патрэбна можа быць некалькі дзесяткаў чалавек, не больш. Каб выйграць бой у часе вайны, для гэтага можа патрабавацца некалькі карпусоў чырвонаармейцаў. А для таго, каб праваліць гэты выйгрыш на фронце, для гэтага дастаткова некалькі чалавек шпіёнаў дзе-небудзь у штабе арміі або нават у штабе дывізіі, якія могуць выкрасці аператыўны план і перадаць яго праціўніку. Каб пабудаваць вялікі чыгуначны мост, для гэтага патрабуюцца тысячы людзей. Але, каб яго ўзарваць, на гэта дастаткова ўсяго некалькі чалавек. Такіх прыкладаў можна было-б прывесці дзесяткі і сотні.

Стала быць, нельга ўцяшаць сябе тым, што нас многа, а іх, трацкісцкіх шкоднікаў, мала.

Трэба дабіцца таго, каб іх, трацкісцкіх шкоднікаў, не было зусім у нашых радах» *).

Фашысцкія разведчыкі і іх агентура — гэта зброя нападу на Совецкі Саюз, гэта зброя падпальшчыкаў вайны супроць першай у свеце соцыялістычнай дзяржавы. Агенты гэтых разведак выконваюць задачу, якую германскія імперыялісты яшчэ многа год назад паставілі перад сваёй разведкай: «арганізаваць вайну ў часе міру».

Каб абараняць нашу соцыялістычную радзіму ад яе асцярвянелых ворагаў, неабходна — побач з умацаваннем Чырвонай Арміі — зорка сачыць за ўсімі падкопамі ворага, вылаўліваць агентаў замежных разведак — шпіёнаў, шкоднікаў, дыверсантаў.

Своечасова вылавіць агента замежнай разведкі — значыць папярэдзіць пакражу нашай дзяржаўнай тайны, адхіліць дыверсію, г. зн. гібель матэрыяльных каштоўнасцей соцыялістычнай дзяржавы, гібель многіх соцень каштоўных жыццяў працоўных.

Своечасова зробленае выкрыццё тайных намераў варожых шпіёнаў і дыверсантаў, раскрыццё шпіёнскіх гнёзд разбурае антысовецкія планы і разлікі фашысцкіх дзяржаў, адсоўвае напад на Совецкі Саюз.

«Усякая рэвалюцыя толькі тады чаго-небудзь варта, калі яна ўмее абараняцца...», гаварыў В. І. Ленін.

Вялікая пролетарская рэвалюцыя за дваццаць год свайго існавання даказала, што яна ўмее абараняцца.

На варце недатыкальнасці совецкіх граніц стаіць наша Чырвоная Армія на чале з жалезным наркомам Клімам Варашылавым. Непасрэдная барацьба з тайнымі ворагамі СССР унутры краіны — са шпіёнамі, дыверсантамі, шкоднікамі — агентамі фашысцкіх разведак — з'яўляецца задачай **совецкай разведкі.**

Выдатныя і свяшчэнныя мэты і задачы совецкай разведкі. Совецкая разведка ахоўвае мірную працу, радаснае і шчаслівае жыццё совецкага народу. Яна няспынна зоркая заўсёды — на варце.

Совецкая разведка дабіраецца да самых замаскіраваных асінавых гнёзд, дзе хаваюцца трацкісцка-бухарынскія і іншыя фашысцкія шпіёны, яна выкрывае прытаіўшыхся ворагаў, пад якім-бы абліччам яны ні хаваліся. Меткі ўдар совецкай разведкі насцігае тайных і каварных ворагаў соцыялістычнай дзяржавы, паралізуе іх подлую дзейнасць.

Ва ўсім свеце толькі совецкая разведка служыць інтарэсам народу. Выкрываючы злачынныя падкопы фашызма, фашысцкай ваеншчыны, яна змагаецца за мір, супроць вайны. Кожны ўдар, нанесены совецкай разведкай тайнаму ворагу, — гэта ўдар па падпальшчыках вайны, па фашызму. Раскрываючы каварныя фашысцкія планы ўдушэння дэмакратыі і падрыхтоўкі новай вайны, совецкая разведка дзейнічае ў інтарэсах працоўных усяго свету, у інтарэсах чалавецтва. Нядарам з такой воўчай злобай сочаць за паражальнымі ўдарамі совецкай разведкі фашысты, якія засылаюць у нашу краіну шпіёнаў, дыверсантаў, тэрарыстаў, шкоднікаў.

Совецкая разведка абараняе ад тайных і каварных ворагаў соцыялістычную краіну, якая знаходзіцца ў капіталістычным акружэнні.

Прынцыпы совецкай разведкі — гэта прынцыпы соцыялістычнай дзяржавы. Выдатны совецкі патрыятызм, большэвіцкая ідэйнасць і партыйнасць, высокая маральнасць — такі непахісны фундамент совецкай разведкі. Совецкая-ж разведка выхавана большэвіцкай партыяй, Леніным і Сталіным!

Работнік совецкай разведкі — гэта совецкі патрыёт, які горача любіць сваю радзіму, адданы народу і большэвіцкай партыі баец, кожную мінуту гатоў аддаць сваё жыццё на карысць соцыялістычнай бацькаўшчыны. Нядарам гісторыя совецкай разведкі, гісторыя барацьбы са шпіёнамі замежных разведак, поўна хвалюючых прыкладаў нечуванай адвагі і самаадданасці, найзялікшага гераізма і смеласці.

VI.

Совецкая разведка — гэта плоць ад плоці, кроў ад крыві працоўных першай у свеце соцыялістычнай дзяржавы. Мэты і задачы совецкай разведкі — задачы абароны краіны Советаў ад яе тайных ворагаў. Кроўная сувязь з народам — вось што дае совецкай разведцы надзвычай вялікую зоркасць, сілу і неперамажнасць! Совецкая разведка «ўзброена мільёнамі вачэй совецкіх патрыётаў», сказалі рабочыя і служачыя 1-га Дзяржаўнага падшыпнікавага завода імя Л. М. Кагановіча. Вось чаму, не гледзячы на ўвесь свой шматгадовы вопыт, на самыя тонкія хітразанні і маскіроўку, фашысцкія разведкі і іх агенты аказаліся люта бітымі разведкай совецкай краіны. Ніякае прыкрыццё не выратавала здрадніцкіх падлюг, прадаўшых сваю радзіму. Зоркая совецкая разведка разгледзела шпіёнаў, дыверсантаў, шкоднікаў і спыніла іх подлую дзейнасць.

Кожны чэсны працоўны, кожны сын соцыялістычнай радзімы — памочнік совецкай разведкі. Кожны-ж працоўны кроўна зацікаўлен у тым, каб выкрыць шпіёна, схапіць крывавую руку трацкісцкага, бухарынскага ці іншага агента замежнай разведкі — дыверсанта, шкодніка.

«У капіталістычным свеце органы разведкі з'яўляюцца найбольш ненавіснай часткай дзяржаўнага апарата для шырокіх мас працоўнага насельніцтва, паколькі яны стаяць на варце інтарэсаў пануючай кучкі капіталістаў. У нас, наадварот, органы совецкай разведкі, органы дзяржаўнай безапаснасці стаяць на варце інтарэсаў совецкага народу. Таму яны карыстаюцца заслужанай павагай, заслужанай любоўю ўсяго совецкага народу». — Так гаварыў на пасяджэнні Прэзідыума ЦВК СССР 27 ліпеня г. г. слаўны кіраўнік совецкай разведкі, народны камісар унутраных спраў Нікалай Іванавіч Ежоў.

Колькі злодзейскіх спроб і амярзіцельных планаў шпіёнскіх і дыверсійных вылазак было папярэджана дзякуючы зоркасці і пільнасці працоўных—рабочых, калгаснікаў, служачых, чырвонаармейцаў! Буйнага японскага шпіёна і дыверсанта Кім-За-Ена, расстралянага потым па прыгавору пролетарскага суда, дапамаглі раскрыць рабочыя завода, на які сумеў у якасці «рабочага» прабрацца гэты мацёры шпіён.

*) **І. Сталін.** Аб недахопах партыйнай работы і мерах ліквідацыі трацкісцкіх і іншых двурушнікаў. Партвыдавецтва. 1937. Стар. 27.

Працяг у наступным нумары

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ У ПАЎНОЧНЫМ КІТАІ

СТАНОВІШЧА Ў ЦЯНЬЦЗІНЕ

БЭЙПІН (б. сталіца Кітая), 1 жніўня. (БЕЛТА). Асобныя часці кітайскага горада ў Цяньцзіне ўчора вечарам яшчэ былі заняты кітайскімі войскамі. Аднак, японскія войскі прадаўжаюць выцясняць іх. Японскія войскі і японскія агенты ў занятых імі часцях горада ўзмоцнена праследуюць антыяпонска настроеныя элементы.

Раненыя кітайскія салдаты і афіцэры расказваюць, што па іхняму ўражанню ў часе баеў у раёне Бэйпіна японцы заранеи у дакладнасці ведалі аб перасоўваннях кітайскіх войскаў, і таму апошнія пападалі ў пасткі і засады, дзе іх знішчалі кулямётным і артылерыйскім агнём. Вельмі многа кітайскіх салдат загінула ад кулямётнага агню авіяцыі. У раёне Наньюаня загінула 1.000 кітайскіх студэнтаў, якія перад пачаткам баёў праходзілі ваеннае навучанне і затым прынялі ўдзел у баях.

Чыгунка паміж Бэйпінам і Цяньцзінем падверглася значнаму разбурэнню. Узарвана рад мастоў.

У сувязі з тым, што японцы ўстанавілі ў Бэйпіне сваю цэнзуру друку, газеты выходзяць без перадавых артыкулаў і запоўнены амаль выключна японскімі паведамленнямі. Аддзяленне агенцтва Сентрал ньюс, а таксама газета «Хуабэйжыбао» і некалькі іншых газет закрыты.

***

ТОКІО (сталіца Японіі), 2 жніўня. (БЕЛТА). Спасылаючыся на афіцыяльныя даныя, японскі друк сцвярджае, што «аперацыі па ачыстцы Цяньцзіня ад рэштак кітайскіх войскаў» амаль цалкам закончаны раніцой 1 жніўня. К таму-ж часу, па словах газет, Тунчжоу таксама цалкам заняты японскім атрадам. У Бэйпін-Цяньцзінскім раёне яшчэ ёсць часці кітайскіх войскаў і нават «унутры сцен Бэйпіна знаходзяцца рэшткі 27-й брыгады».

Агенцтва Домей Цусін указвае, што ў розных частках Цяньцзіня яшчэ 1 жніўня бушавалі пажары, выкліканыя бамбардыроўкай горада, якая закончылася толькі ўночы 31 ліпеня. У рэзультаце дзейнасці кітайскіх партызанскіх атрадаў, якія стыхійна арганізаваліся, рух па лініі Цяньцзінь—Шанхайгуань усё яшчэ перарваны. На ўчастку Бэйпін—Цяньцзінь 1 жніўня курсавалі толькі воінскія паязды.

ПАЎСТАННЕ АХОЎНЫХ ВОЙСК У ТУНЧЖОУ

БЭЙПІН, 1 жніўня. (БЕЛТА). Згодна дадатковых вестак, паўстанне ахоўных войскаў у Тунчжоу (сталіца «Усходне-Хэбэйскай дзяржавы» японскага найміта Інь Жу-гена) пачалося наступным чынам. Пачуўшы па радыё з Нанкіна аб узяцці кітайскімі войскамі Фынтая, гарнізон ахоўных войскаў у Тунчжоу падняў паўстанне.

У паўстанні прымала ўдзел 10.000 салдат, якія ўзгоднена і энергічна дзейнічалі разам з насельніцтвам.

З прыбыццём буйных японскіх сіл у Тунчжоу паўстаўшыя адступілі ў бок Бэйпіна, узяўшы з сабой Інь Жу-гена. Не ведаючы, што Бэйпін ужо эвакуяван кітайскімі войскамі, яны падыйшлі да варот Бэйпіна, намерваючыся далучыцца да кітайскіх войскаў і перадаць Інь Жу-гена кітайскім уладам, як доказ шчырасці сваіх дзеянняў. Даведаўшыся, што Бэйпін эвакуяван кітайскімі войскамі, паўстаўшыя рушылі на злучэнне з імі, але былі напаткнуты трохтысячным матарызаваным атрадам японскіх войскаў у раёне на захад ад Бэйпіна. Паўстанцы ўступілі ў бой з японскімі войскамі.

Некалькі сот паўстанцаў загінула ў баях і каля 1.000 раззброена ў ваколіцах Бэйпіна.

Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што Інь Жу-ген вызвален і знаходзіцца ў японскім пасольстве.

Пераважная большасць паўстаўшых вядзе партызанскую вайну ў Бэйпін-Цяньцзінскім раёне, імкнучыся далучыцца да кітайскіх войскаў. Кіраўнік паўстанцаў Чан Цін-ю выпусціў дэкларацыю аб пераходзе на старану нанкінскага ўрада.

Пасля ўзяцця Тунчжоу японскімі войскамі насельніцтва жыве ў абстаноўцы тэрору. Многія кварталы спалены. Тысячы забітых. Насельніцтва ўцякае ў бок Бэйпіна. Шлях усеяны трупамі.

У БЭЙПІНЕ ГАРАДСКІЯ ВАРОТЫ ЗАНЯТЫ ЯПОНСКІМІ ВОЙСКАМІ

БЭЙПІН (б. сталіца Кітая), 2 жніўня (БЕЛТА). Матарызаваная калона японскіх войск колькасцю ў 4 тыс. чал. — на 600 грузавіках, не сустракаючы супраціўлення, ідзе на поўдзень удоўж Бэйпін-Ханькоўскай чыгункі. Учора калона дасягнула станцыі Люліхэ, на поўдзень ад Чансіньдзяня. Чакаецца сутычка паміж гэтай калонай і кітайскімі войскамі.

У Бэйпіне гарадскія вароты заняты японскімі войскамі і жандарамі. Японскія войскі, апасаючыся нечаканага нападу, адкладваюць уступленне ў Бэйпін. З горада ніхто не выпускаецца. Японская агентура і жандармерыя праводзяць у горадзе арышты і вобыскі. Арыштаваны 6 кіруючых работнікаў аддзялення агенцтва Сентрал ньюс, рэдактар газеты «Хуабэйджыбао», рэдактар газеты «Бэйпін н'юс» і іншыя. Газета «Чэньбао» рэарганізуецца ў праяпонскі орган.

У Цяньцзіне новую паліцыю ўзначаліў паліцэйскі інспектар Лі Цзін-ян, які ўзяў на сябе задачу падавіць і раззброіць антыяпонскія элементы, што вядуць партызанскую барацьбу ў ваколіцах Цяньцзіня.

ПАЗЫКІ КІТАЮ

ЛОНДАН (сталіца Англіі), 31 ліпеня. (БЕЛТА). Як паведамляе газета «Таймс», кітайскі міністр фінансаў Кун Сян сі заключыў у Лондане пагадненне з англійскім таварыствам «Брытыш энд чайніз корпарэйшэн» аб прадастаўленні Кітаю двух пазык у агульнай суме 7 млн. фунтаў стэрлінгаў. Абедзве пазыкі пяціпрацэнтныя. Першая пазыка ў размеры 3 млн. фунтаў стэрлінгаў прадастаўлена на пабудову чыгункі з Шытапя ў Мэйсянь (у правінцыі Гуандун); другая пазыка ў размеры 4 млн. фунтаў прадастаўлена на пабудову чыгункі з Пукоу (каля Нанкіна) у Сан'ян (паўночная частка правінцыі Хубэй).

Вялікай папулярнасцю і любоўю сярод піянераў і школьнікаў карыстаецца кукальны тэатр Віцебскага дома мастацкага выхавання дзяцей. Куклы для тэатра дзеці самі робяць. На здымку: адна з карцін п'есы «Храбрацы», паказваемая ў піянерскім садзе ў Віцебску. Фото С. Грына.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

Як паведамляе агенцтва Гавас, на заходнім участку цэнтральнага фронта спакойна. Рэспубліканцы прадаўжаюць умацоўваць свае пазіцыі, не гледзячы на кулямётны і артылерыйскі агонь мяцежнікаў.

Пасля доўгай бамбардыроўкі, якая прадаўжалася ўсю другую палову дня 1 жніўня, рэспубліканскія войскі ўзарвалі невялікую групу дамоў у Карабанчэлі (на поўдзень ад Мадрыда), паляпшаючы крыху свае пазіцыі. Мяцежнікі панеслі цяжкія страты.

На поўдзень ад ракі Тахо рэспубліканцы прадпрынялі нечаканы напад на Навальвільяр і захапілі акопы. Мяцежнікі, застаныя знянацку, панеслі сур'ёзныя страты.

ПАЎДНЁВЫ ФРОНТ

У раёне Адамуса (на паўночны ўсход ад Кардовы)—ружэйная і артылерыйская перастрэлкі. У раёне Овехо батарэі мяцежнікаў інтэнсіўна абстрэльвалі рэспубліканскія пазіцыі.

УСХОДНІ (арагонскі) ФРОНТ

У раёне Пердыгуэра (на паўночны ўсход ад Сарагосы) адбываецца перастрэлка. Рэспубліканскія войскі зрабілі паспяховую вылазку на тэрыторыю мяцежнікаў і захапілі вінтоўкі і іншае ваеннае снаражэнне. Сярод мяцежнікаў ёсць забітыя і раненыя. У Тэруэлі рэспубліканцы адбілі атакі мяцежнікаў на Каса Форэсталь.

ДЗЕЯННІ РЭСПУБЛІКАНСКАЙ АВІЯЦЫІ

Згодна паведамленню міністэрства абароны, рэспубліканская авіяцыя ажыццявіла 1 жніўня наступныя аперацыі.

На арагонскім фронце рэспубліканскія самалёты бамбардыравалі дарогу з Бельчытэ ў Каламоча і Альбарасін, на якой наглядаўся вялікі рух грузавікоў мяцежнікаў.

Бамбардыроўцы падвергліся аэрадром Валенсія дэ Дон Хуан (у правінцыі Леон), на якім знаходзіліся 12 самалётаў мяцежнікаў, а таксама аэрадром, што за 10 кіламетраў ад Саламанкі. На апошнім аэрадроме ў рэзультаце бамбардыроўкі адбыўся выбух. Відаць, быў узарван склад выбуховых матэрый. Зенітная батарэя мяцежнікаў прабавала перашкодзіць дзеянням рэспубліканскай авіяцыі, аднак, без поспеху. (БЕЛТА).

СОВЕЦКІЯ СПАРТСМЕНЫ — ПЕРАМОЖЦЫ АЛІМПІЯДЫ У АНТВЕРПЕНЕ

БРУСЕЛЬ (сталіца Бельгіі), 2 жніўня. (БЕЛТА). Учора ў Антверпене закончылася трэцяя Міжнародная алімпіяда рабочага спорту. Вечарам у прысутнасці 60 тысяч гледачоў адбыўся фінал футбольных спаборніцтваў. Совецкая каманда «Спартак», якая перамагла ў папярэдніх матчах каманды Даніі, Францыі і Іспаніі, выступіла ў фінале супроць каманды Нарвегіі. Ігра была выключна напружанай. Матч закончыўся перамогай совецкіх футбалістаў з лікам 2:0.

Учора-ж у бегу на 5 тысяч метраў першае месца заняў С. Знаменскі, паказаўшы добры рэзультат — 15 мінут 20,4 секунды.

Вынікі спаборніцтваў на Міжнароднай алімпіядзе рабочага спорту паказалі высокае майстэрства совецкіх спартсменаў, заняўшых першыя месцы па футболу, гімнастыцы, боксу, штанзе і плаванню.

Сёння па запрашэнню паўпрэда СССР у Бельгіі тав. Рубініна совецкія спартсмены выязджаюць у Брусель.

Па слядах выступленняў „Звязды“

„ПАВЫШАЦЬ ПАЧУЦЦЁ СОВЕЦКАГА ПАТРЫЯТЫЗМА“

Абмеркаваўшы артыкул «Звязды» ад 22 ліпеня 1937 г. «Павышаць пачуццё совецкага патрыятызма», партком БДУ адзначае, што змешчаны артыкул адпавядае сапраўднасці і абавязвае партком і прафсаюзную арганізацыю ў далейшай сваёй рабоце зрабіць неабходныя вывады па палітычнаму выхаванню навуковых кадраў.

Лічыць неабходным з верасня месяца арганізаваць дыферанцыйныя гурткі палітвучобы сярод навуковых работнікаў. Абавязаць тт. Выдра і Чымбурга да 15 жніўня прадставіць праграмы гурткоў і рэзультаты камплектавання на зацверджанне парткома.

Лічыць неабходным з верасня месяца сістэматычна праводзіць даклады па міжнароднаму і ўнутранаму становішчу сярод навуковых работнікаў.

Маючы на ўвазе рад фактаў пасылкі работ за граніцу навуковымі работнікамі, паставіць гэта пытанне на абмеркаванне сходу навуковых работнікаў. Дакладчыкам вылучыць т. Бладыко.

Прыняць да ведама заяву тав. Чымбурга, што рэктарыятам зняты з работы прафесары Змачынскі і Бардакоў, як неадпавядаючыя палітычнай і дзелавой кваліфікацыі.

Сакратар парткома БДУ ГУРАЛІС.

НАБОР У ГІСТОРЫКА-ПАРТЫЙНЫ ІНСТЫТУТ ЧЫРВОНАЙ ПРАФЕСУРЫ

У ЦК КП(б)Б ёсць развёрстка на 10 месц у Гісторыка-партыйны інстытут чырвонай прафесуры.

Таварышы, жадаючыя паступіць на вучобу ў ІЧП, павінны падаць заяву аб гэтым у аддзел партпрапаганды і агітацыі ЦК КП(б)Б.

Аб умовах прыёму можна даведацца ў акругкомах, гаркомах і райкомах КП(б)Б або ў аддзеле партпрапаганды і агітацыі ЦК.

Загадчык аддзела партпрапаганды і агітацыі ЦК КП(б)Б ГОТФРЫД.

ПАВЕДАМЛЕННІ

Ніжэйпералічаныя ў спіску, выключаныя з партыі выклікаюцца ў горад Менск на Выязную тройку ПК КПК пры ЦК ВКП(б) на 4 жніўня 1937 г.:

Віцебскі ГК: Васіленка І. П., Астровіч Я. А., Смушкевіч Л. М., Шадзеўскі Р. Б., Карашкова М. Е., Гутковіч Л. Я., Арпенька А. Н., Столпер Д. С., Лятохаў Г. С., Аксюшэнка Е. С. (п/адз.), Арвай А. А., Іваноў Е. К., Куляшоў А. І., Вішнеўскі А. В., Зельманоўскі К. С., Захараў К. Е., Тараноўскі Д. С., Лосеў І. Я., Фрумаў Я. Ф., Гарбачэнка Е. Н., Смірноў А. В., Селіванаў Л. А., Тэслюк А. Ф., Ханін Г. Х., Цыганкоў М. Ф., Стальнік І. Я. (п/адз.), Фрыд І. М., Лопухаў Л. Д., Нарэзка Ю. М.

Гомельскі ГК: Крэйнін М. Л., Марковец І. З., Цвяткоў Г. В., Труба І. А., Позняк Ю. І., Абрамаў І. К., Батракоў Н. А., Навіцкі П. П., Фінкельштэйн Л. І., Левіт Н. М., Стэфанчышын Н. П., Мігай Б. В., Орлоў Я. Н., Лазараў, Андрыеўскі С. К., Шарова Ю. Н., Бабіцкі Б. В., Гінзбург Е. С., Бель Л. Э., Гоганаў Н. М., Эртман З. Г., Сергеенка Д. П., Маскалёнак І. І., Савіцкі В. А., Ванор І. С., Осіповіч А. В., Канавалаў Ф. С., Лабачоў Ф. І. (перав. у кандыд.), Стасенка П. В. (перав. у канд.), Велічко Т. І. (перав. у канд.), Пеўзнер Х. А. (перав. у канд.), Васільеў І. В. (перав. у канд.), Фінкельштэйн Л. С., Чумакоў Л. І., Шэліхін А. Е., Шапашнікаў Н. Т., Таранцін С. А., Пашун І. Н., Лапіцкі Н. К., Варэнік А. І., Луцкі В. Ф., Малкін Я. І., Кавалёў В. А., Кавалёў З. В., Гуцаў Х. К., Левін І. А., Саколіна Л. Д., Якаўцаў І. К.

Бабруйскі РК: Гершковіч В. М., Перлоў Х. Г., Шульшын М. А., Віннік П. А., Купікаў І. І., Белы У. К., Слінько О. Ф., Паварова Т. А., Віруля О. О., Каждан І. Н., Рубінштэйн Г. Я., Лапін Э. Т., Куцікаў П. І., Левін А. С.

Магілеўскі РК: Меклер М. М., Шапіра В. М. Я., Сукоўскі М. М., Злебова А. І., Ралыіна Б. К., Астапенка Я. У., Лопух С. В., Аўдзееў П. А., Дземідаў А. І., Чэрнік, Градзюшка Я. Ф. (п/адз. чыгункі), Сушаноў І. Г., Анціпенка А. А., Дземідаў Г. П., Голуб П. Т., Шчэрбінскі П. І., Зайцаў А. І., Еманоўскі І. С., Вусікаў К. Д., Гапакоў І. П., Васільеў С. Ф., Вішнякоў І. І., Леонаў С. А., Хрушчоў А. А., Міхайлаў І. М., Кавалёў Г. І., Камароў І. А., Сідароўскі М. А., Раманава Ф. М., Падольскі І. П., Перлін С. І., Ясінская К. І., Аношка В. А., Шульц П. А., Мамонаў В. А., Рэхта І. А., Злацін Л. А., Малахаў К. Е., Іткін Л. З., Іофе А. Л., Філановіч Ф. І.

***

Ніжэйпералічаныя ў спіску, выключаныя з партыі выклікаюцца ў г. Менск на Выязную тройку ПК КПК пры ЦК ВКП(б) на 5 жніўня 1937 года:

Слуцкі РК: Вішнеўскі І. І., Вішнеўская М. Ф., Брум І. Ф., Кунтыш А. М., Брызгалаў А. Н., Міхайлаў А. М., Зеліковіч, Ярмаліцкі С. Н., Баранаў І. Ф., Флеер І. П., Турбан П. П.

Мозырскі РК: Ліберман З. М., Варшаўскі С. Ю., Баркан Б. І., Маргуло В. А., Паліцкая Л. Г., Касько П. Д., Дашкевіч Д. Я., Голуб І. Н., Фінкель В. С., Фрумін Х. А., Шаргародскі П. М., Ярашэвіч С. Л., Лешчэнка С. В., Вязновіч Ю. В., Лібман Л. Ш.

Жлобінскі РК: Еўтухоў К. Г., Лукашоў І. Д., Фёдараў С. Ф., Шалабасаў П. А., Нікалайчук М. І., Худніцкі Ш. Н. Е., Эомонт Н. К., Худніцкі Н. Е., Ахрамовіч К. П., Бруква Е. І., Карповіч А. А.

Рагачоўскі РК: Камарнікаў Ф. А., Назаркоў І. А., Дзенісенка І. І., Алексееў Д. Ф., Крымскі Ш. Б., Недачытаны, Фомін З. С.

Асіповіцкі РК: Ждановіч Юлія П., Захарэнка М. Т., Пікулін Б. В.

Кіраўскі РК: Касцюкевіч В. П., Кабрэнкоў І. Ф., Ласкоўскі Р. С., Габрусь С. П., Фірко М. Ш.

Шклоўскі РК: Халаменюк Г. Е., Чэрнецоў Л. К., Манцэвіч В. М., Сямёнаў Г. М., Тупічкін А. Л., Харытонаў В. Д.

Глускі РК: Фейгін Е. Д., Гаўрыленка А. І., Слезін І. Ц.

Быхаўскі РК: Вольская Е. І., Шчэрбіна Д. Т., Палей А. Х., Гарадкоў М. А., Цітоў А. Я., Казлоў А. Н., Кавалеўскі П. М., Первова О. Д., Паўлаў В. Я., Стычынскі Ф. В., Валюшкевіч В. П.

Чэрвеньскі РК: Савіцкі А. М., Афанасенка Г. Г., Паўловіч Г. В., Крыштапаніс К. Ю., Гутман Н. Л., Касавой Е. Т., Найдовіч Н. А., Чэкатоўскі А. В.

Рэчыцкі РК: Лабацэвіч П. С., Васільеў П. І., Максімаў І. І., Грайвер Н. Е., Чарнышаў Г. П., Фоменка Г. І., Дарафееў Н. І., Малікіна Дора Б., Анціпенка Т. Я., Красоўскі І. М., Кузьменка А. Н., Давыдзенка С. І.

Пухавіцкі РК: Голад А. І., Суцкавер Э. Г., Малаш П. Б., Эпштэйн І. М.

Плешчаніцкі РК: Краснік М. Б., Ліхадзіеўскі П. Ю.

Лагойскі РК: Гофман Л. М., Скідзельскі І. Д.

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

ДЗЯРЖЦЫРК

Парк імя Горкага (тэл. 22-725)

Гастролі буйнейшага совецкага атракцыёна ЛЕО-МАРО

Працяг гастролей ілюзіяністкі КЛЕО ДАРОЦІ з яе 15 асістэнтамі-ліліпутамі.

7—М О Р Э Н О—7 веласіпедысты-фігурысты

Таксама ўдзельнічае ўся трупа

Пачатак у 9 гадзін веч.
Каса з 12—2 і з 5 гадз. веч.

КІРАЎНІЦТВУ АШЧАДКАС І ДЗЯРЖКРЭДЫТА БССР

патрабуецца

кваліфікаваная МАШЫНІСТКА, пажадана веданне стэнаграфіі.

Звяртацца: Дом урада, цокальны паверх, пакой 65, адмгассектар.

КОНТРАЦЕПТИН

ПРЕДОХРАНИТЕЛЬНЫЕ ШАРИКИ

РЕКОМЕНДОВАН ЦЕНТР. НАУЧНОЙ КОМИССИЕЙ НКЗдрава СССР ПО БОРЬБЕ С АБОРТАМИ

Продажа во всех аптеках и магазинах сангигиены

В СЛУЧАЕ ОТСУТСТВИЯ В МЕСТНЫХ АПТЕКАХ СООБЩАЙТЕ СОЮЗХИМФАРМТОРГУ МОСКВА, НЕГЛИНАЯ УЛ. № 25

СЁННЯ Ў ТЭАТРАХ І КІНО:

Памяшканне Д-ярж. Яўрэйск. Тэатра БССР Валадарскага, 7	Гастролі Дзярж. польскага тэатра УССР МАРАЛЬ ПАНІ ДУЛЬСКАЙ
Гукавы кінотэатр «Чырвоная зорка»	МАЛЕНЬКАЯ МАМА
Дзіцячы гукавы кінотэатр	ДАЧКА ПАРТЫЗАНА
Гукавы кінотэатр «Пролетарый»	КРЫЛАТЫ МАЛЯР
Гукавы кінотэатр «Інтэрнацыянал»	ПАРТЫЙНЫ БІЛЕТ
Гукавы кінотэатр «Спартак»	П У Р Г А (нямы варыянт)

ІНСТЫТУТ АХОВЫ МАЦІ І ДЗІЦЯЦІ НАРКАМАТА АХОВЫ ЗДАРОЎЯ БССР

абвяшчае Н А Б О Р

на шасцімесячныя курсы сясцёр-выхавальніц

Курсы рыхтуюць сясцёр для ясель гарадскіх і прамысловых цэнтраў. На курсы прымаюцца асобы, скончыўшыя няпоўную сярэднюю школу ва ўзросце ад 17 да 35 год. Курсанты забяспечваюцца стыпендыяй па паспяховасці, іншагароднія атрымліваюць кватэрныя — 15 руб. у месяц.

Заявы з дакументамі аб узросце, адукацыі, стану здароўя, аўтабіяграфію і марак на 40 кап. прымаюцца да 15 жніўня ў канцылярыі інстытута: Менск, Совецкая, 16.

Іспыты па беларускай і рускай мовах, матэматыцы і палітграмаце. Аб дні іспытаў будзе паведамлена асобна.

ДЫРЭКЦЫЯ.

Менскі тэхнікум народнагаспадарчага ўліку

АБВЯШЧАЕ ПРЫЁМ СТУДЭНТАЎ на першы курс

Тэхнікум рыхтуе эканамістаў для работы ў рэспубліканскіх, абласных, акруговых органах наргасуліку, раённых і ўчастковых інспектароў сістэмы ЦУНГУ Дзяржплана СССР.

Прымаюцца асобы, якія маюць адукацыю ва 7 класаў сярэдняй школы.

Паступаючыя трымаюць іспыты па беларускай і рускай мовах, матэматыцы, фізіцы, хіміі, грамадазнаўству, геаграфіі.

Тэхнікум забяспечвае стыпендыяй па паспяховасці інтэрнатам, або кватэрнымі. Ёсць сталовая.

Паступаючыя павінны падаць заяву, анкету, метрыку, пасведчанне аб адукацыі і 2 фотакарткі.

Прыём заяў да 20 жніўня. Іспыты з 20 жніўня па 1 верасня.

Адрас тэхнікума: Менск, Берасцянская, 1.

ДЫРЭКЦЫЯ.

ГОМЕЛЬСКАМУ ЗООТЭХНІКУМУ

ПАТРЭБНЫ на сталую работу ВЫКЛАДЧЫКІ па наступных дысцыплінах:

1. Па механізацыі сельскай гаспадаркі — 1 чал.
2. Па рускай мове і літаратуры — 1 чал.
3. Па гісторыі і эканомгеаграфіі — 1 чал.
4. Па беларускай мове і літаратуры — 1 чал.

Звяртацца па адрасу: БССР, г. Гомель, соўгас «Брылёў», зоотэхнікум, тэл. 8-80, два званкі.

ДЫРЭКЦЫЯ.

БЕЛАРУСКАЕ АДДЗЯЛЕННЕ ПАВЫШЭННЯ КВАЛІФІКАЦЫІ І ЗАВОЧНАГА НАВУЧАННЯ СПЕЦЫЯЛІСТАЎ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ

праводзіць Н А Б О Р

НА 1937-1938 НАВУЧАЛЬНЫ ГОД

1. У завочны с.-г. ВНУ, які рыхтуе спецыялістаў вышэйшай кваліфікацыі без адрыву ад вытворчасці па спецыяльнасцях: аграном-палявод і зоатэхнік. Тэрмін навучання — 5 год.

2. На завочныя курсы павышэння кваліфікацыі с.-г. спецыялістаў з закончанай вышэйшай і сярэдняй с.-г. адукацыяй, а таксама практыкаў, якія займаюць пасады аграномаў і інжынерна-тэхнічных работнікаў па спецыяльнасцях аграпома-палявода і зоатэхніка. Тэрмін навучання — ад 6 месяцаў да 1 года.

Прыём заяў да 1 верасня. Прыёмныя вочныя іспыты паступаючым у завочны ВНУ — з 1 да 10 кастрычніка па праграмах стацыянарнага с.-г. ВНУ. Паступаючыя на курсы павышэння кваліфікацыі ўступным экзаменам не падвяргаюцца. Пачатак навучальнага года з 1 лістапада 1937 года.

Падрабязны даведнік для азнаямлення паступаючых разаслан усім райза, а таксама можна атрымаць у завочным аддзяленні за дзве 20-капеечныя маркі.

Дакументы накіроўваць па адрасу: БССР, г. Горкі, Сельскагаспадарчы інстытут, завочнаму аддзяленню.

ДЫРЭКЦЫЯ.

Школа ФЗВ пры магілеўскай шоўкавай фабрыцы

абвяшчае Н А Б О Р вучняў

па спецыяльнасці: прадзільшчыкаў, матальшчыц і сартыроўшчыц.

Узрост 18—19 гадоў. Адукацыя 7 кл. СШ. Вучні забяспечваюцца [illegible] там і стыпендыяй: прадзільшчыкі ад 63 да 103 руб., матальшчыцы і сартыроўшчыцы ад 51 да 81 руб. Тэрмін навучання 10 месяцаў. ФЗВ рыхтуе кваліфікаваных рабочых для фабрыкі. Заявы прымаюцца да 10 жніўня 1937 г. Пачатак заняткаў 15 жніўня. Да заяў неабходна прыкласці дакументы: аб адукацыі, нараджэнні, аўтабіяграфію, дзве фотакарткі і паштовых марак на 40 кап. для адказу. Пашпарт прад'яўляецца асабіста. Адрас: г. Магілеў, Быхаўская шаша, барак № 4, школа ФЗВ.

ДЫРЭКЦЫЯ.

ДЗЯРЖТРЭСТ БЕЛКОМУНСНАБ

мае ў наяўнасці на сваёй Менскай базе

розныя будмеханізмы:

ЛЯБЕДКІ, РАСТВОРАМЯШАЛКІ, КРАНЫ-ЎКОСІНЫ, БЕНЗІНАВЫЯ РУХАВІКІ ШАСЦІСІЛЬНЫЯ, РОЗНЫЯ СТАНКІ і т. д.

Арганізацыі, зацікаўленыя ў набыцці гэтых механізмаў, павінны звяртацца: Менск, База Белкомунснаба, Інтэрнацыянальная, 8. Тэл. 20-804.

ГАЛОЎШЫРСПАЖЫЎ (б. Точмашзбыт)

ЗНІЖАНЫ ЦЭНЫ

НА ЛІЧЫЛЬНЫЯ МАШЫНЫ КСМ з 4965 да 3940 руб., МАТАЦЫКЛЫ «Красный Октябрь» з 6600 да 4400 руб., МАТАЦЫКЛЫ «ПМЗ А 750» 2-цыліндравыя з 13.650 да 11.550 руб., ПАТЭФОНЫ ЗАВАДНЫЯ з 375 руб. да 319 руб., ШВЕЙНЫЯ МАШЫНЫ сямейныя на 10 проц. і іншыя тавары.

У БССР магазіны Галоўшырспажыва ёсць у наступных гарадах:

МЕНСК, Інтэрнацыянальная, 5, тэл. 22-677.
ВІЦЕБСК, вул. «Праўды», 8, тэл. 95 або 8-82.
ГОМЕЛЬ, Совецкая, 4, тэл. 10-24.
МАГІЛЕЎ, Першамайская, 77, тэл. 96-70.
БАБРУЙСК, Сацыялістычная, 77, тэл. 2-57.
ОРША, Народная плошча, 12, тэл. 5-45.

МАГАЗІНЫ ГАЛОЎШЫРСПАЖЫВУ МАЮЦЬ У ПРОДАЖЫ:

Лічыльныя машыны КСМ, МАТАЦЫКЛЫ ПМЗ з каляскамі і без калясак, матацыклы ленінградскія і іжэўскія, ФОТО-АПАРАТЫ, ПАТЭФОНЫ, ПЛАСЦІНКІ, ШВЕЙНЫЯ МАШЫНЫ, АРЫФМОМЕТРЫ і іншыя тавары.

МАТАЦЫКЛЫ ЗАБЯСПЕЧВАЮЦЦА ЗАПАСНЫМІ ЧАСТКАМІ ПА ЗАЯЎКАХ.

Пры магазінах ёсць майстэрні па рамонту пішучых, лічыльных, швейных машын і веласіпедаў.

За даведкамі можна звяртацца ў Беларускую кантору Галоўшырспажыва: г. Менск, Пляц Волі, 14, тэл. 22-292.

ДЛЯ ТЭХНІКУМАЎ НКЗ БССР

ПАТРАБУЮЦЦА ВЫКЛАДЧЫКІ:

1. Па беларускай мове і літаратуры — 8 чал.
2. Па рускай мове і літаратуры — 3 чал.
3. Па матэматыцы і фізіцы — 4 чал.
4. Па новай гісторыі і палітэканоміі — 6 чал.
5. Па нямецкай мове — 3 чал.
6. Па фізкультуры — 7 чал.

Звяртацца ў аддзел тэхнікумаў НКЗБ па адрасу: Менск, Дом урада, пакой 151, тэлефон 22715.

Уп. Галоўлітбела № 2330 Друкарня «Звязды», Менск, Совецкая, 63. Б., К., С.